

Arbeidere og
undertrykte
i alle land,
foren dere!

G. A. DALSBØ
DRAMSVÆIEN 1
9000 TROMSØ

Ny studiemodell

Studieutvalget har sendt ut et nytt studieopplegg for partiet. Det er bygd opp rundt en metode som er ny og uvant i forhold til det vi har pleid å drive med. Sentralstyret har dessuten vedtatt å benytte kjerna i denne metoden i partidebatten.

Opprør har snakka med studieutvalget om bakgrunnen for den nye modellen. Og to stykker som allerede har prøvd den ut deler sine erfaringer med oss.

Se side 5

Hva slags ledelse?

Hva slags sammenheng er det mellom hvordan vi ser for oss partiets rolle under en sosialistisk revolusjon og den rollen vi i dag ønsker å ha i forhold til fronter og fagforeninger.

Opprør har snakket med to fagforeningsaktivister som fra ulikt ståsted likevel konkluderer ganske likt, med et ledelsesbegrep som er helt annerledes enn det tradisjonelt sosialdemokratiske.

Kaster de Lenin og barnelærdommen på båten eller er dette anvendt maoisme? Les, og døm selv. Hva mener andre fagforenings- eller front-aktivister om dette?

Se side 4

Situasjonen i AKP

Det er stor usikkerhet å spore blant AKPere med henblikk på hvordan det skal gå framover. Store oppgaver skal løses med færre krefter enn før. Spesielt vanskelig er det på små steder, der de samme få folka må dra alle lassene hele tida.

Men det er også mye positivt å si om AKP og den store jobben medlemmene gjør.

Opprør har snakka med Siri Jensen, som tegner et nøkternt, men på ingen måte svart bilde av situasjonen i partiet.

Se side 8

Nytt RU-lag i Haugesund

Opprør har snakka med en av medlemmene i det nystifta RU-laget i Haugesund. Og hun er ikke snau når hun forteller om den hjelpen de har fått for dra det hele i gang. Foto: Maya Glaser.

Jentene har makta!

– Vi er 7-8 som møtes fast, men det er nærmere 20 som har sagt at de vil være med i det nystiftete Rød Ungdom-laget i Haugesund, forteller Ellen Sund, 15 år, og nytt medlem av RU.

Ellen forteller til OPPRØR at det har vært planlagt lenge å starte opp et Rød Ungdom-lag i byen. Fart i saken ble det først etter at 10-12 ungdommer dro til Oslo og deltok på RUs EF-konferanse i høst.

– Vi var enige om at dette var all right, og at vi skulle vi få det til hos oss også, sier hun.

Ellen Sund er ikke snau når hun forteller om den hjelpen de har fått for å dra det hele igang.

– Flere fra Oslo Rød Ungdom sentralt har vært her for å fortelle om bøllekurs, og for å hjelpe oss å organisere. En hel haug, masse folk, AKPere og RVerer har hjulpet oss. De har støttet, oppmuntret og svart på spørsmål, men det er vi som bestemmer, understreker hun.

Når OPPRØR spør hvordan det er å jobbe sammen med «gamlinger», svarer Ellen at det slettes ikke er plagsomt. – Vi greier de vi!

Jentene i RU-laget er de mest aktive. Det er hos jentene makta ligger. – Gutta spiller i band. Jentene har mer tid til å møtes. Det var jentene som var i lokalavisa og presenterte det nystiftete laget.

Ungdommen i Haugesund har lagt planer og drar til Kristiansand på Rød Ungdom-seminar første helga i november. Og det blir bøllekurs og konserter på all-aktivitetshuset, «Det Gamle Slaktehuset».

Gratulerer Haugesund!

ERIK NESS

Mer ungdomsstoff på side 2, 4 og 7

Bygg Rød Valgallianse!

Landsstyret i RV har satt i gang en verveoffensiv. Målsettinga er at 10 prosent av RVs stemmer skal bli medlemmer innen neste sommer. Det betyr 3000 medlemmer. For å få dette til trengs det medlemsgrupper. Her er målsettinga 80 grupper i løpet av neste år. Erfaringer

og oppsummeringer fra den siste valgkampen og tidligere, er viktig når RV nå skal utbygges. I dette nummeret av Opprør er det intervjuer og innlegg med erfaringer fra Odda, Askim, Larvik og Bodø.

– Vi skal oppsøke folk, invitere dem

til møter og gi dem skriftlig materiale. Lokal målsetting er å få ei gruppe med ca. 15 medlemmer før vi holder vårt første årsmøte, sier Anne Steinsland fra Askim RV.

RV-stoff side 3, 6 og 7

OPPRØR

Månedssavis utgitt av AKP og RV
I redaksjonen:
Erik Ness
(redaktør og ansvarlig utgiver)
Birger Thurn-Paulsen
Tor Otto Tollefsen
Redigering og layout:
Katrine Malmo

PARTI-
SEKRETÆRENGRATULERER
MED VALGET!

«AKPs SENTRALSTYRE vil gratulere RV med godt valgresultat og takke alle partimedlemmene som var med på å sørge for RVs framgang.»

Valget, og ikke minst prøvevalgene på de videregående skolene, viser at radikale strømninger er i vekst. Den voksende kampen mot EF og EØS er den viktigste faktoren til radikaliserings, men også den voksende miljøbevisstheten, arbeidsløsheten, nedskjæringene av offentlig velferd, kamp mot rasisme og internasjonal solidaritet er viktig for det radikale oppsvinget som skjer nå. Denne situasjonen gir både økte muligheter og utfordringer for den revolusjonære bevegelsen, ikke minst når det gjelder å utvikle diskusjoner om sosialismen og samfunnsmodeller.»

Det ovenstående er utdrag fra et vedtak fra sentralstyret i AKP. Mye av grunnlaget for valgkampen og det gode resultatet blei lagt da vi nok en gang «syklet på vannet» og klarte å stille nok lister til å bli representert i NRKs valgseendinger. I dette arbeidet var partimedlemmene ryggraden - takk til dere alle!

Jeg har lyst til å nevne et særskilt problem som dukka opp i forbindelse med listestillinga, nemlig ideen om å stille lokale lister i en eller annen variant (altså ikke RV-lister). Flere steder, f.eks. i Odda og på Hamar ønsket man å lage «egne» lister. Odda blei overbevist om å stille RV-liste (og fikk et strålende resultat!), på Hamar klarte vi i løpet av få dager å stille en RV-liste i tillegg til «by-lista» der sentrale RVere stod. Det var faktisk slik at vi med nød og neppe klarte den magiske grensa på 110 lister denne gangen. En viktig erfaring å ta med seg i den videre debatten om AKP og RVs framtid, er behovet for å tenke på helheten og ikke være «seg sjøl nok».

GUDRUN HØVERSTAD

Kaka eller smulene?

Ved skolevalgene i år fikk RV 3,3 prosent på landsbasis. Dette er en framgang på 1,9 prosentpoeng eller over en fordobling siden valget i 1989. Dette er snakk om 160.000 folk, hvorav over 4.000 stemte RV. SV fikk nesten 22 prosent og ble det største partiet ved skolevalgene i år. Høyre og FrP har tilsammen hatt en nedgang på over 10 prosentpoeng.

Dette valgresultatet viser at det har skjedd en endring i stemninga blant ungdomsmassene. Dette er det største stemningsskiftet siden høyrebølgen kom på slutten av 70-tallet.

Norges Gymnasiastsamband (NGS) er for første gang på 16 år styrt av den «radikale» fraksjonen. Unge Høyre har mista makta.

Unge Høyre har på landsbasis hatt et dramatisk fall i antall medlemmer. Over telefon bekreftet generalsekretæren i Unge Høyre dette: «Vi har en oppryddning i arkivene våre, så vi kommer til å ha en betydelig nedgang framover. Oslo Unge Høyre har i dag 400 medlemmer mot 1600 for tre år siden. På landsbasis har Unge Høyre 11.000 medlemmer mot 16.000 for tre år siden.

I forbindelse med skolevalgene har

IBM hatt en skolevalgsundersøkelse med 5071 folk fra 200 videregående skoler. En av de mest oppsiktsvekkende resultatene er EF-saken. På landsbasis sier 42,5 prosent NEI og bare 25,9 prosent JA. Videre er det stor overvekt av EF-motstandere i byene. 37,1 prosent NEI og 30,8 prosent JA. Det er bare i Oslo-området EF-tilhengerne har overvekt med 35,1 prosent JA og 30,1 prosent NEI. Blant ungdom er EF-motstanden større enn i befolkninga som helhet. Bare 1/4 av ungdommene sier ja til EF.

Siden pinsen har Rød Ungdom hatt 350 folk på leirer og konferanser. I år har ungdomsforbundet hatt flere studiesirkler og bøllekurs enn på mange år. I Oslo Rød Ungdom går det fire parallelle studiesirkler nå med 30-40 deltakere.

Rød Ungdom har både problemer og sterke sider. Rød Ungdommere er ikke så godt politisk skolert fordi medlemsmassen jevnt over er ung og ny. Organisasjonen er altfor liten. Rød Ungdom-lag finnes stort sett bare i de store og mellomstore byene. Organisasjonen har dårlig fotfeste i småbyer og i landdistriktene.

LEDER

Rød Ungdom blir av mange av dem som kjenner organisasjonen oppfattet som en litt sær organisasjon. Dessuten er mange av medlemmene rekruttert på et allment radikalt grunnlag og oppfatter seg selv som lite klassebevisste.

Rød Ungdom har også mange posi-

tive sider. De viktigste: Vi har en konsekvent og gjennomtenkt revolusjonær politikk som tiltrekker dem som synes at SU blir for dvaskt. Rød Ungdommere er generelt flinke til å organisere: Pinseleiren, sommerleiren og høstleirene som Rød Ungdom har hatt i år, ble i hovedsak planlagt og gjennomført av folk fra 15-20 år.

Organisasjonen består hovedsakelig av folk under 20 år. De har ikke rukket å bli satt og har en enorm entusiasme og innsatsvilje. Miljøet tiltrekker andre folk i samme alder, noe som lover godt for framtida.

Radikaliseringa av ungdomsmassene vil ikke vare evig. Vi har bare to år på oss til å øke kraftig. Gjør vi ikke det, vil noen andre ta hele kaka og vi vil bare sitte igjen med smulene.

JO RYSTE

Leder i Rød Ungdom

Profil

Veslemøy Fjerdingsstad AKPer og RV-representant i Kongsberg bystyre

Som første RV-representant i Buskerud skal Veslemøy ta plass i Kongsberg bystyre. Hun tror valget av henne er en sum av hennes politiske aktivitet, at hun gjennom lang tid har stått fram som kommunist og markert seg og fått respekt og respons for det.

Veslemøy er altså Kongsberg-jente, hvor hun er styret for en barnehage. Hun har lang politisk erfaring, hun meldte seg inn i SU i '68. Men hun har også tung politisk ballast fra familien. Oldefaren var såkalt valgmann for Venstre, og farfaren starta Kongsberg Arbeiderparti.

– Jeg tror folk respekterer det hvis du markerer deg som det du er, og du får folk med deg. Jeg synes ikke det har vært så vanskelig å være kommunist, gjerne venstre-kommunist, på Kongsberg. Jeg tåler fortsatt å si Lenin, og det tåler folk også. Det er ikke sånne ting det står på for å få med folk. Det er derimot viktig å ikke tenke i bås, og det tror jeg vi fikk til i valgkampen. Vi fikk fram en liste med god bredde, både i alder og bakgrunn, blant andre folk fra Latin-Amerika. Vi har tydeligvis appellert til forskjellige grupper, folk fra 3. verden, sinter gamle damer og aksjonistisk ungdom. En av disse gamle damene ringte meg og sa at hun hadde stemt Ap i 50 år, men nå var det slutt - nå synes hun Ap-politikerne bare tenker på seg sjøl. På første varaplass har vi en av de mest aksjonistiske fra Natur og Ungdom, kumulert opp av de andre ungdommene, og på tredje en dame fra Uruguay.

Livskraftig kvad

Vi opplevde mye støtte i valgkampen, og vi gjorde noe jeg tror var lurt. Vi sendte ut et brev til folk med en oppfordring: Hvis du vil ha Veslemøy inn i bystyret - stem RV - ikke bruk slengestemmer. Jeg har forresten havna på vippen i det nye bystyret. Jeg går inn for ordfører fra Senterpartiet, og det har ført til at alle har ringt meg. Det

får meg til å tenke på stevet: «Ingen har så mange belarar som eg.»

– Stev, ja. Det må vi komme inn på. Du synger stev og er opptatt av folke-musikk.

– Ja, folkekulturen er flott og viktig å forsvare. Det handler om kampen for det særegne som er oss, for å være sjølstendig og om å forsvare egne res-

surser og tradisjoner mot den anglo-amerikanske kulturinvasjonen. Jeg har laga kvedar-grupper i barnehagen, og både barna og foreldrene er begeistra for det. Og folk fra andre kulturer setter stor pris på det - det skaper kontakt. Og så passa det så fint i valgkampen. Det ble til: «La Veslemøy synge ut i bystyret.» Det slo godt an.

– Litt tilbake til hva du står for som kommunist, og hvordan du ser på situasjonen nå?

– Jeg er fortsatt stolt av å være kommunist, og jeg er stolt av mye av det AKP har gjort. Det er mye positivt å ta med fra fortida, det er ikke nødvendig å vaske henda for alt. Når det gjelder RV, mener jeg den alliansen det er nå er et godt utgangspunkt. Jeg ønsker ikke et for stort organisatorisk apparat, det viktigste er lokale medlemsgrupper. For partidebatten sin del tror jeg det er viktig å unngå en altfor detaljrik og kvelende debatt med innslag av sjølpisking. Og en viss hang til proklamatoriske innlegg, det kommer det ikke noe særlig ut av.

– Det jeg sa om at Lenin ikke er så «farlig» har jeg forresten et artig eksempel på. Per Olav Lundteigen fra Småbrukarlaget holdt 1. mai-appell i år. Der siterte han Lenin om imperialismen. Vi må ikke bli for dvask i kantene, for lik SV. Da er det ikke bruk for oss. Min appell er at verden trenger kommunistparti som aldri før, og vi må ikke diskutere oss vekk, eller gjemme oss vekk.

BIRGER THURN-PAULSEN

Hva nå RV?

Helga 27.-28. september hadde RV landsstyremøte. Oppsummering av valgkampen og diskusjon om arbeidet framover var de viktigste punktene. Vi vet at det kan være kjedelig å lese vedtak - vi har likevel valgt ta med en del av de viktigste vedtakene da de inneholder nyttig informasjon som vi ønsker å nå flest mulig med.

Landsstyret vedtok at de viktigste politiske hovedområdene i tida framover blir:

Offentlig økonomi - kampen for den offentlige velferden

Kampen mot EF og EØS

Miljø saker; spesielt samferdsel, avfallsbehandling og kampen mot gasskraftverk

Arbeidsløshet

Landsstyret ønsker også og oppsummere erfaringer fra viktige industrier hvor RV har gjort et godt valg - erfaringer fra samarbeid med fagbevegelsen og erfaringer på å fremme krav fra fagbevegelsen i kommunestyre og fylkesting.

RV og AKP

Opplegget for diskusjonene om RVs utvikling og forholdet mellom RV og AKP fikk også en grundig behandling på landstyremøtet, og en omfattende temaserie ble vedtatt å legge til grunn for diskusjonene lokalt i RV.

Det er forskjellige oppfatninger i RVs landstyre i forbindelse med utviklinga av RV og forholdet til AKP. De omfattende vedtakene som er fattet om organisering, medlemsverving og diskusjonsopplegget for RVs utvikling var imidlertid enstemmige, og klargjør at enheten og ønsket om å utvikle RV til en sterk, landsomfattende og levende politisk organisasjon står sterkt i hele landstyret.

Spørsmål for diskusjon

Om RVs utvikling og forholdet mellom RV og AKP:

Landsstyret ber alle gruppene diskutere følgende i høst:

Hva er revolusjonært parlamentarisk arbeid?

Følgende er aktuelle spørsmål å ta opp som en del av dette:

Hvordan knytte RVs arbeid til massebevegelser og bli «talspersoner» for dem? Hva skiller RV fra SV? Hvordan skal RV organiseres og arbeide på deres plass?

Sett bl.a. målsetting for verving av medlemmer, og legg planer for å oppnå dem.

Fram til landsmøtet, som blir vintren 1993 eller høsten 1992 ber vi alle gruppene diskutere:

Hvordan skal RV utvikles framover, og hvordan skal forholdet mellom RV

og AKP være?

Spørsmål som er aktuelle å gå inn på i denne debatten er bl.a.:

Bør RV fortsatt være en allianse som «stiller lister, fører valgkamp og driver arbeid i tilknytning til parlamentariske organer...» (fra vedtektenes paragraf 1), eller bør RV utvikles til et revolusjonært parti med mer altomfattende oppgaver?

Hvordan bør et revolusjonært arbeiderparti i Norge bygges i dag? Hvilken politisk plattform bør et slikt parti ha? Kan/bør RV bli dette partiet?

Hvilke erfaringer har dere med medlemsverving og RV-organisering?

Hvilke erfaringer og vurderinger har dere av at det finnes både AKP og RV, og av forholdet mellom organisasjonene?

Bør RV samarbeide med andre miljø og grupper på venstresida? Hva slags forhold skal RV ha til AKP i framtida (som nå, sammenslutning, arbeidsdeling, konkurranse...?)

Før landsmøtet må alle RV-gruppene behandle forslag til landsmøtet om utviklinga av RV og forholdet mellom RV og AKP. Vedtektenes sier at landsmøteforslag skal behandles på et eget møte.

Landstyret ber om at lokallaga/medlemmene setter hovedpunktene fra denne debatten ned på papiret slik at det kan spres i RV og andre organisasjoner og miljøer der det har interesse. (Enstemmig vedtatt)

Utbygging av RV

De målsettingene som er satt når det gjelder utbygging av RV krever mye tid og krefter av alle. Det er et møysommelig arbeid å bygge opp en organisasjon. Det er viktig at alle fylker diskuterer vedtakene grundig og setter seg målsetninger for hvordan arbeide i kommunene. Landsstyret har bestemt og sette ned et organisasjonsutvalg til hjelp for dette arbeidet.

Verveoffensiv

Landstyret setter i gang en verveoffensiv for å få flest mulig medlemmer i RV. Målsettinga er 10 prosent av RVs stemmer som medlemmer fram til sommeren 1992 - dvs. ca 3000 medlemmer.

Det viktigste i verveoffensiven er

det arbeidet som gjøres lokalt for å verve dem som sto på RVs lister, aktivister og andre.

Det er viktig med en offensiv for verving også fra RV sentralt, gjennom Klassekampen, Opprør, vervemateriell, reiser o.l. (Enstemmig vedtatt)

Medlemsgrupper

Landstyret satser på å bygge opp permanente medlemsgrupper på flest mulig steder. Målsettinga er medlemsgrupper i 80 kommuner i løpet av året, og i 120 kommuner i løpet av 1992.

Hovedtyngden av arbeidet med å bygge ut medlemsorganiseringa må ligge lokalt, og fylkesledelsene må være en viktig pådriver om det skal lykkes.

RV sentralt skal hjelpe til med bl.a. reiser, kontakt med gruppene, skoleingstilbud o.l. (Enstemmig vedtatt)

Registrering

Landsstyret pålegger alle fylkesledelser om å rapportere til AU om hvilke medlemsgrupper som er godkjent, og om hvor mange medlemmer hver enkelt gruppe har. Der hvor det ikke finnes fylkesledelse, må AU foreta en godkjenning av gruppene.

Landsstyret skal på sitt neste møte (januar-92) ha seg forelagt en oversikt over godkjente grupper og antall medlemmer i hver gruppe. Landsstyret skal på dette møtet også foreta en godkjenning av fylkesledelsen.

Klassekampen

RV støtter helhjerta opp om Klasse-

kampens satsing. Landsstyret oppfordrer RVs medlemmer og grupper til å delta aktivt i salg av Klassekampen, abonnementsverving og arbeidet med å skaffe kommandittkapital og flere medlemmer av «Klassekampens venner».

BERIT JAGMANN

Det gode valget RV gjorde mange steder er resultatet av iherdig og systematisk jobbing,- gratulerer!

Oppsummering av valgkampen

Landsstyret hadde en diskusjon om, og oppsummering av valgkampen. Vi vil komme tilbake med en fullstendig presentasjon av de nyvalgte representantene i Opprørs neste nummer eller i Klassekampen.

Vi er i dag representert i 38 kommuner. Det er like mange som sist. Vi er representert i 9 nye kommuner og har mistet representasjon i 9 kommuner.

Vi har beholdt og fått nye representanter i en del kommuner til tross for nedskjæringer i antall representanter.

Det vi ser tydelig er at der det har vært jobbet systematisk og bra har vi gått fram. Dette gjelder både for jobbing fra AKP og RV.

Vi har hatt betydelig framgang på en del industrier. Dette er spesielt gledelig. Særlig Telemark peker seg ut her. Det blir en viktig oppgave å oppsummere disse erfaringene grundig.

I motsetning til SV som red på ei bølge og gikk fram uavhengig av lo-

kalt arbeid har vi jobba oss til våre resultater. Derfor blir det viktig for oss å oppsummere disse erfaringene.

Det er gjennom valgkampen og listestillinga lagt et grunnlag for organisert RV-arbeid mange steder, sjøl om vi ikke har fått representant. Vi må derfor komme raskt i gang med å organisere RV, mens entusiasmen ennå er der.

På de stedene hvor vi har gått tilbake er det ulike grunner for dette, men det er ikke uforklarlig på noen steder. I noen kommuner er det for eksempel sann at vi ikke har klart å stille en reell RV-liste. Dette er sannsynligvis et uttrykk for manglende organisasjon, og sier noe om hvor viktig det er å ha bygget opp RV-grupper og at RV-representanten har en gruppe rundt seg.

Til alle dere som har gjort en kjempe innsats i listestillingsarbeidet og i valgkampen - gratulerer med resultatet - vi har grunn til å være stolte og fornøyde de aller fleste steder - og neste gang skal vi gjøre det enda bedre.

Opprør i posten

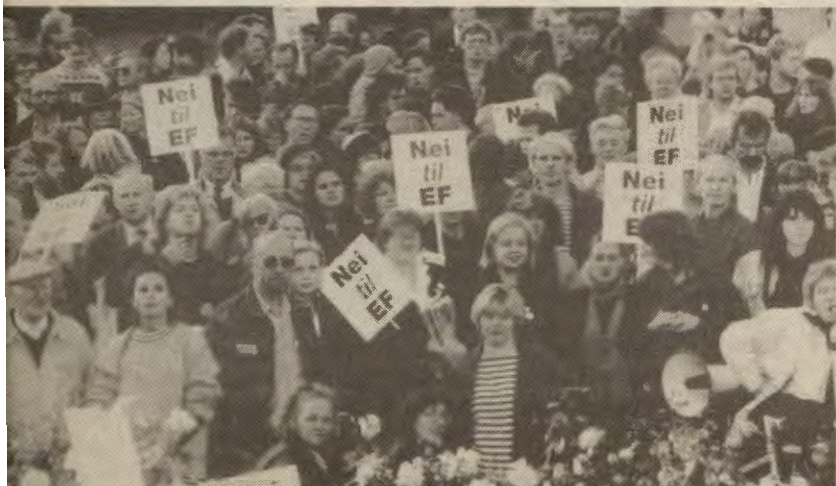
Hvis dere ønsker å få tilsendt Opprør direkte til alle medlemmene er det mulig. Dere må da sende en liste med navn og adresse over medlemmene til Opprør og kr.25 pr. person. (Dette skal dekke portoutgifter).

Skoleringskonferanse!

Til alle nye representanter og vararepresentanter:

Skoleringskonferansene for alle nyvalgte representanter og varaer (og gamle som fortsatt sitter) blir helga 23.-24. november for Nord-Norge og helga 30. november til 1. desember for Sør-Norge. Det er viktig at flest mulig både gamle og nye stiller opp så sett av datoene med en gang.

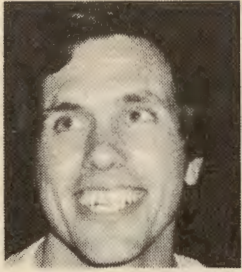
Konferansene vil legge stor vekt på hvordan jobbe kollektivt i kommunestyre/fylkestingsgruppa. En av de største belastningene for representantene har nettopp gått på at det har blitt for mye på den enkelte og at vedkommende ikke har hatt en gruppe rundt seg. Dette har gjort at mange ikke har stilt opp til gjenvalg og at mange, spesielt damer, ikke har villet stå på 1.plass. Dette skal vi prøve å gjøre noe med. Program for konferansen og frister for påmelding går ut seinere, men det er ingen ting i veien for å melde seg på allerede nå. Husk at vara-representanten også skal være med.

Kampen mot EF og EØS er en av de viktige sakene som ble gitt høy prioritet på RVs landsstyremøte.

Hva slags ledelse?

Geir Christensen:

– Jeg trakk meg fra foreningsstyret fordi det trengs ikke to AKPere i et styre på tolv, det klarer seg med en.

Bak dette ligger erkjennelsen av at vi kommunister ikke sjølv behøver å utføre alt. Hvis da noe ikke blir gjort – vel, så blir det ikke gjort.

Linja med å være overalt og gjøre alt er ei linje for å slite oss sjølv ut, fordi det hindrer oss i å få fram andre, utvikle nye folk og krefter. Vi må være som en slags katalysator som slås for å få de viktige sakene på dagsorden og som utløser prosesser.

– Hvis målet med arbeidet er å komme i posisjon, ta tillitsverv, da har det vist seg at vi veldig ofte vinner en pyramide, et system hvor de tillitsvalgte vet best og gjør jobben mens medlemmene blir passivisert. Den politiske kampen dør bort. Partilaget eller fraksjonen har heller ingen funksjon lenger.

– Jeg mener derimot at det ikke er partilagets oppgave å bestemme hva slags standpunkter foreninga skal ta, men snarere å legge opp taktikken for hva som skal diskuteres og hvor det skal diskuteres.

Sagt på en annen måte: I stedet for at

laget på tradisjonelt vis diskuterer hvilke posisjoner vi skal slås for og hvilke politiske vedtak vi vil ha gjennomslag for, må vi diskutere hvilke politiske spørsmål vi vil reise debatt om, og hvordan vi kan utvikle demokratiet og styrke medlemmenes aktivitet og innflytelse. Da får vi garantert politisk kamp.

– Men er det ikke et mål å få foreningsmøtet med seg, å få flertall for riktige vedtak?

– For meg er det på en måte et mål å være i mindretall. For hvis jeg får flertall for mesteparten av det jeg står for og slås for, da er jeg blitt konservativ. Det viser seg ofte at forslag som vi reiste for to eller fire eller åtte år siden trenger tid til å modnes og bli vedtatt i foreninga. Men noen måtte ta jobben med å reise spørsmåla uten å være redd for å bli driti ut eller være

Anne Steinsland:

sektariske. «Vi-kan-ikke-ikke-til-gutta-med-dette»-argumentet er systembevarende. Vi må slutte å holde oss innafor rammen av den lovlige opposisjonen i LO og AP.

– Dette er jo en ganske krass kritikk av tendenser i vår lederstil, og noen vil oppfatte det som et politisk angrep på mange hardt arbeidende tillitsvalgte. Er det det?

– Jeg ser at det kan tolkes sånn, men jeg tror ikke at våre folk ønsker å være den typen ledere som passiviserer. De fleste av oss trives best på grasrota, og vil gjerne forbli der, men

vi tvinges inn i posisjoner i kraft av vår dyktighet og troverdighet som mennesker. Folk ønsker seg ledere som kan slåss for krava deres. Men jeg mener vi må få folk til å slåss sjøl, og slåss sammen med dem. Her har vi det bevisste elementet sin oppgave.

Jeg syns AKP bruker altfor mye tid på fagforeningsarbeid, sier Anne Steinsland, en av landstyremedlemmene i RV, og sekretær i foreninga på Glava i Askim. Hun har aldri vært medlem av AKP.

– Dere skulle heller bruke kreftene til å utvikle mer politikk og til å selge Klassekampen. Det er det bruk for.

– Ville det ikke vært bra å ha noen å diskutere taktikken i foreninga med, da?

– Det har jeg jo allerede. På jobben. Vi har kvitta oss med sosialdemokratens hegemoni og forsøker å få til en aktiv klubb istedet.

særlig å trakte etter. Jeg har i grunnen friere hender som sekretær, kan gjøre mer som jeg vil.

– Hva mener du med at du gjør som du vil?

– Jo, jeg driver foreksempel å sender folk på kurs og sånt. Vanlige foreningsmedlemmer. Vi har sendt folk på Stå-sammen kurs, og på forskjellige kurs i DeFacto-regi, til Trondheimskonferansen. Alt sånt som kan knytte foreninga til opposisjonen i fagbevegelsen. Og hvis ikke dem som har valgt meg liker det, så får dem heller kaste meg.

For hvis jeg ikke kan jobbe med sånt som er meningsfullt, så er det heller ikke noe vits i å ha tillitsverv.

Det er altfor snevert å bare drive med lønnskrav og arbeidsmiljø. Da kan vi likegodt overlate klubben til sosialdemokratene igjen.

TOR OTTO TOLLEFSEN

Hva slags sammenheng er det mellom hvordan vi ser for oss partiets rolle under en sosialistisk revolusjon og den rollen vi i dag ønsker å ha i forhold til fronter og fagforeninger. Geir Christensen og Anne Steinsland, begge fagforeningsaktivister, snakker med hver sitt utgangspunkt om hva slags rolle de ønsker å ha i sitt daglige arbeid med foreninga. Annes utgangspunkt er praktisk og konkret, Geir snakker mer i te-seform. Likevel konkluderer de ganske likt: Posisjonene har liten verdi dersom de ikke blir brukt til å utvikle aktiviteten og det politiske nivået blant medlemmene, og dersom valget står mellom avantgarde-rollen og tillitsvervet, dropper de tillitsvervet.

Men er ikke dette å kaste Lenin og barnelærdommen på båten eller er det anvendt maoisme? Er det helt feil eller helt riktig?

Ett er iallefall sikkert: Ledelsesbegrepet til Anne og Geir er helt annerledes enn det tradisjonelt sosialdemokratiske.

Hva mener andre fagforenings- eller front-aktivister om dette?

Vi gamlinger kan!

Å styrke Rød Ungdom er et strategisk spørsmål for å styrke den revolusjonære bevegelsen i Norge. Det er meldinga fra en konferanse AKP arrangerte rett før Opprør gikk i trykken.

På konferansen deltok det medlemmer av AKP som jobber med å bygge Rød Ungdom-lag fra flere steder i landet. Konferansens mål var å utveksle erfaringer om hvordan partifolk kan jobbe med Rød Ungdom. Er det mulig? Hva skal til? Endel «gamlinger» i AKP driver ungdomsarbeid med mål å danne/styrke Rød Ungdom. Deres erfaringer er positive.

Virkeligheten har bevist at det er mulig. I dette nummeret av OPPRØR presenterer vi det nye RU-laget i Haugesund. Artikkelen om Larvik fra valgkampen forteller hvordan AKP jobbet der. RU har nå flere medlemmer fra den sørligste byen i Vestfold, og har forhåpentligvis stiftet RU-lag på formelt vis når du leser denne artikkelen.

Det trengs ildsjeler

Hva slags erfaringer er gjort for å få det til? Det aller viktigste er at noen bestemmer seg. Noen må ville dette så mye at det satses helhjerta. Det trengs minst en ildsjel. Og: partilaget må støtte opp og være et forum for å diskutere jobbinga. Noen punkter fra diskusjonen på konferansen:

De som får til noe, må gjøre erfaringene sine kjent. Skriv til OPPRØR. La dere intervju. Annonser i Klassekampen for å vise at det er aktivitet. Lag pressemeldinger.

Rød Ungdom arrangerer leirer og seminarer. Det å få ungdom til å dra på dem styrker tilknytninga til RU. Spleis på billetten. (Jfr. erfaringene

fra Haugesund som er omtalt på førstesida. Diskuter dette i partilaget.

Folk fra Rød Ungdom reiser så mye de kan. Bruk dem!

Gamlinger kan! Alder er ingen hindring for å jobbe konkret med ungdom. Vi er interessante folk fordi vi kan en del og har vært med på endel. Vi har både organisatorisk og politisk erfaring. AKP bør stille seg til rådighet med innledere og deltakere i diskusjoner. Vi er voksne nok til å vise respekt for de unge og skjønne at de sjøl må bestemme og ta ansvaret.

Planmessig utbygging

Konferansen ser på seg sjøl som kimen til et nettverk - et kraftsenter - som må bygges ut for å systematisere erfaringer og gjøre dem kjent i partiet. Vi tror det er lurt av partilag som vil sette igang, å invitere oss som har konkrete erfaringer. Utbygginga av RU-lag må gjøres planmessig. Gudrun Høverstad på partikontoret formidler kontakt.

Erfaringene fra oss som jobber med å bygge RU-lag eller sammen med eksisterende RU-lag, er at dette samarbeidet forandrer både RU og AKP. Vi forholder oss til virkeligheten på en helt annen måte enn bare teoretisk å diskutere «den politiske situasjonen blant ungdom». Denne prosessen vil forandre oss, og styrke AKP.

ERIK NESS

Noen av deltakerne på konferansen om å bygge ut Rød Ungdom. Foto Erik Ness

Å finne de riktige spørsmåla

Svein har vært med på en lagsdiskusjon, hvor de skulle starte opp studier etter den nye metoden fra Studieutvalget. Hvordan opplever han denne måten å nærme seg studier på i forhold til de studiemetodene vi har vært vant til å bruke?

Frustrasjonen ved en del studieopplegg har vært at det kjentes fjernt fra egen hverdag. Du starta med teori og bindeleddet til hverdagen ble et tillegg, ikke et utgangspunkt, slik denne metoden åpner for. Jeg synes metoden gir rom for å sette ord på spørsmål som partiet har manglende svar på, eller stille nye spørsmål. Hvilke hull må tettes, hvilke spørsmål må stilles?

Fra egne utgangspunkt til...

– Hvilke spørsmål dukket opp hos dere?

– Når vi starta med egne historier måtte vi hente fram saker som var viktige for ens eget forhold til partiet, og dermed kom det spørsmål vi var opptatt av. For min del handla det om en streikesituasjon i Trondheim en gang. Flere lokale SV-lag hadde uttrykt støtte til streiken. Men etter en stund ringte SV-lederen i Trondheim og annullerte alle SV-lagas støtte. Spørsmålet blir, hva er viktig, solidariteten eller anseelsen? Solidaritet mener jeg betyr å slåss sammen med. Videre handler det om redelighet, om hva slags menneskesyn og menneskeinn-sikt vi står for.

– I neste omgang handler det om hva som er partiets kjernegrunnlag, hva partiet skal være til. Etterhvert ble spørsmålet om demokrati et hovedtema, med forskjellige innfallsvinkler.

Demokratisk planøkonomi

– Hvordan praktisere demokratisk sentralisme slik at det betyr felles innsikt? Demokrati og masselinje - hvordan sammenfatte innsikt og utforme en politikk som tar hensyn til folks kunnskap og erfaring? Hvordan skal arbeiderklassen utøve makt? Sjøel er jeg opptatt av demokrati på økonomiens område, innafor planøkonomi, for eksempel. Jeg leser en bok av en borgerlig økonom, men han stiller reelle spørsmål: Det er vanskelig å samle makta i et sentralt planleggingsorgan, uten at dette organet forfaller til despoti - og det er vanskelig for et slikt organ å få den nødvendige kunnskap for at det skal fungere. Mulighetene for planøkonomi er et viktig spørsmål, hvor vi har en tendens til å si at revolusjonen vil løse det, eller at det først og fremst er en diskusjon mellom økonomispesialister. Det er et avgjørende spørsmål for sosialismen, og det handler absolutt om demokrati.

Partidiskusjon

– Dere starta med denne metoden for å komme i gang med studier, men havna i en partidiskusjon?

– Ja, vi slo på en måte flere fluer i en smekk. Demokratidiskusjonen ble utløst av opplegget. Da er vi inne på noe av det fine ved det. Tanker, kunnskap og ressurser kan gjøres til noe felles for avdelinga. Studier blir mer kollektivt, spørsmål reises og driver studiene videre. Det blir en utfordring til avdelinga å finne mønsteret i det folk er opptatt av, i vårt tilfelle forskjellige innfallsvinkler på demokrati. Men dermed gikk jo diskusjonen rett inn i viktige spørsmål i partidebatten.

Studieutvalget har sendt ut et nytt studieopplegg for partiet. Det er bygd opp rundt en metode som er ny og uvant i forhold til det vi har pleid å drive med. Sentralstyret har dessuten vedtatt å benytte kjerna i denne metoden i partidebatten. Opprør har snakka med Kjersti Røhme og Inger Johanne Magnus i studieutvalget

Kan dere fortelle litt om utviklingen av dette opp- legget?

Inger Johanne: – Utgangspunktet vårt var at studiearbeidet har ligget nede lenge. Studiebøkene ble liggende, få deltok, så spørsmålet for oss ble hvordan vi skulle få opp studieaktiviten og interessen for det igjen.

Kjersti: – Bakgrunnen for den metoden som er utviklet er erfaringene med «Bøllekursene.» Hvorfor er jentene så fornøyd med disse kursene? Fordi de får sjøltillit på grunnlag av praksis. Metoden kombinerer studier med å styrke sjøltilliten, og gjør deg bedre rustet til å gå ut i klassekampen. I sin tur styrker det partiet.

Inger Johanne: – For kvinnene som dobbeltundertrykt, er spørsmålet om å styrke sjøltilliten viktig. Men dette gjelder i høyeste grad også arbeiderklassen som helhet. Det er viktig å kjenne at dine egne erfaringer betyr noe, erkjenne at du også kjemper på vegne av deg sjøl. Egentlig mangler AKP rett og slett sjøltillit for tida.

Kjersti: – Bøllekursene lærer deg at du har felles erfaringer med andre, at andre strir med de samme problemene, og dette kan brukes på lagsarbeidet. Folk sitter så mye med hvert sitt - denne metoden styrker fellesskapet.

Inger Johanne: – Det er viktig å gå inn i selve metoden. Menn kan boka når de studerer. Kvinner bruker mer egne, subjektive erfaringer. Metoden gjør at det vi snakker om kan bli mer virkelig for oss sjøl.

Kjersti: – Sette ord på egne ting, ja. Kanskje mannfolka tror at dette handler om følelser - da kan vi jo være ille ute. Det betyr i alle fall at en må tørre å åpne opp for egne erfaringer. Det er utvikla med tanke på at folk skal se problematikken og finne tråder mellom egen virkelighet og den samfunnsmessige virkeligheten. Det er en vei inn i teorien - og i partidebatten.

Inger Johanne: – Få med at Studieutvalget holder på med å lage en leseliste/litteraturliste.

BIRGER THURN-PAULSEN

«Kom igjen gutter, det finnes andre måter å gjøre dette på!» Det nye studieopplegget bygger på erfaringer fra bøllekursene. Men det er like fullt en «klasse-metode» som en kvinne-metode mener de som har prøvd det nye opplegget.

NYE VEIER INN I TEORIEN

Det vi vil fram til med demokrati er noe helt annet enn den gjengse oppfatninga. Vi skal prøve å finne et gangbart alternativ til dette samfunnet.

De riktige spørsmåla

– Hvordan går dere videre nå?

– Vi har i praksis starta partidebatten, samtidig som hver enkelt har fått oppgaver som skal drive studiene videre. For å komme videre tror jeg ikke det er avgjørende å finne den «beste» boka, men det stoffet som gir oss mer, og annen innsikt enn det vi har nå. Det er viktig å lese folk vi er uenige med også. Det kan klargjøre. Jeg ser kunsten å drive vitenskap som kunsten å finne de riktige spørsmåla. En foreløpig mangel, og noe som kan bli en kneik å komme over er spørsmålet om litteraturtips. Nå går det jo an å prøve biblioteket også, men det bør organiseres forslag og tips om litteratur. Når det gjøres tror jeg det vil være lurt på en eller annen måte å få inn tips fra folk og bringe det videre. Bokforslag som gjerne har med en kort innføring i hva boka gir. Jeg kan jo til slutt fortelle om noe av det folk hos oss skal kikke på:

Det er to bøker av Lenin: **Renegaten Kautsky**, og **Ett skritt fram og to tilbake**.

Tips for de som leser engelsk: E.H. Carr: **Soviet Economic Plan-**

ning Since 1917, og Maurice Dobb: **The Russian Revolution from Lenin to Stalin 1917 - 1929**.

BIRGER THURN-PAULSEN

Å endre synet på læring

Grete Bull har forskjellige innfallsvinkler når hun kommenterer studiemetoden. Hun har også avdelingsmøte bak seg, hvor metoden er tatt i bruk for å komme i gang med studier, men i tillegg har hun sett på det ut fra en del kunnskap om organisasjonsteori og pedagogikk.

– Jeg har i alle fall oppdagat at det tar lang tid å endre synet på læring. Det er ikke så mange som har kastet seg ut i dette enda, men jeg har hørt kommentarer som at «vi kjenner hverandre jo - er det nødvendig med slike historier», eller «vi har jo så mange gode og kunnskapsrike innledere.» For meg handler det om å komme vekk fra det å bruke trakt og helle kunnskapen i hodet på folk. Det er på mange måter den rådende form for læring.

Utgangspunkt i praksis

– Men det er interessant at det ikke bare er vi som stiller spørsmål ved dette. Innafor pedagogikken er det interesse for liknende metoder som det vi prøver. Det handler om å ta utgangspunkt i praksis, læring ved erfaring og prøving. Jeg synes det er ganske grunnleggende - det stiller faktisk store spørsmålsteget ved «Platon-tradisjonen» og skillet mellom kropp og sjel.

– Men vi har sjøl en tradisjon med å se på teori og praksis som en enhet?

– Jeg lurar på om vi har glemt noe der, nettopp om metoden med teori og praksis. Denne nye studiemetoden handler om å kunne tenke seg om, på bakgrunn av erfaring. En kjent amerikansk arkitekt og pedagog sier at det viktigste er en god historie - det betyr reflektert erfaring. Det tror jeg er viktig, opp mot vår suverene tiltro til teoretisk kunnskap, og enda verre, en tiltro til fakta-kunnskapen som avgjørende i en argumentasjon.

– Du hører andres historier, det fører til refleksjoner ut fra de forskjellige historiene, neste sprang er viktig og utfordrende - hvor går du så og finner svar? Det handler også om at teorien ikke vokser rett opp av gulvet.

– Kan du utbrodere det der med teorien og gulvet litt?

– Jeg mener at spørsmålet om læring etter denne metoden går mye på

klasse. Mange vil si at den er uttrykk for kvinnetenking, og det er det jo noe i, men det skyter allikevel over mål. Utgangspunktet er nok kvinneverrelaterte arbeidsmiljøer, men det er like viktig og gyldig i håndverks- og industriefag. Tenk på all den «tause» kunnskapen, intuisjonskunnskapen, den fysiske og praktiske kunnskapen som er hos folk. Det dreier seg om behovet for å fram praksis-kunnskap, som står i motsetning til den reine intellektuelle kunnskapen, i motsetning til hersker-kunnskapen. Det går absolutt på klasse. Jeg lurar på om mannfolka ikke tør å se klasseinnholdet i det. På den andre sida synes jeg også at det er enkelte tendenser til at damer vil holde på det, eller monopolisere det ved å kalle det kvinnekunnskap. Men uansett så kommer den ikke av seg sjøl. Det er historiene og refleksjonene - reflektert erfaring.

– Jeg er opptatt av et annet perspektiv på dette også, og det er å ta alvorlig på å utbre og utvikle denne metoden for ungdommen. Historie og erfaring er ikke bare alder, og når det gjelder å helle kunnskap i hodet på folk, så har vel ungdommen det nærmeste forholdet til det.

BIRGER THURN-PAULSEN

Verv medlemmer

Brigt Kristensen som toppet RV-lista i Bodø fikk med seg enda tre RVerer i det nye kommunestyret ved valget. Så nå ligger det duket for en opptrapping av RV-jobbinga i Bodø.

«Valgskred» i Bodø krever større allsidighet

Bodø-valget var årets «bombe» for RV. Sjøl om småpartier skal være forsiktede med å snakke om valgskred, er det vanskelig å finne et mer treffende ord for det som skjedde med RV i Bodø den 9. september i år.

Riktignok ga den responsen RV fikk i valgkampen grunn for optimisme, men ingen var forberedt på det resultatet som kom, 1459 stemmer, 8,5 prosent av stemmene og 4 RV-representanter i det nye kommunestyret.

Nå organiserer RV seg i Askim

den første kommunevalgslista ble stilt, har RV stort sett blitt «skrudd på» på vårparten foran valg, og så dødd stille hen i løpet av høsten. Litt valgkamp har det vært drevet, men det har stort sett vært knyttet til fylket. Lokale programmer har ikke eksistert, og valgresultatene har vært milevis fra kommunestyrerepresentasjon.

Det begynte slik i år også. RV ble skrudd på og gamle lister funnet fram. Men mange av «de gamle» sa nei. Oppfinnsomhet, mye arbeid og overtaleskunster fikk lista i havn likevel. Og så begynte valgkampen, og Askim RV våkna til liv. Det ble lokalt program og personlig stemmeverving med offensiv målsetting om representasjon i kommunestyret.

Valgdagen ble det 80 RV-stemmer, og stor framgang fra de 33 stemmene RV hadde fått fire år tidligere. Fremdeles et stykke igjen til kommunestyret, og noen var kanskje litt skuffa for det, men mye å jobbe videre med. Og det er nettopp det Askim RV har tenkt

Brigt Kristensen har vært RVs representant i Bodø kommunestyre i den perioden som er gått, og som har vært RVs første periode i Bodø. At han har vært en bra representant for RV, forteller valgresultatet. At den jobben han har gjort har ført til stor respekt hos folk som ikke stemte RV, viser de ca. 1400(!) slengerne han har fått fra andre partiers lister. OPPRØR har hatt en prat med Brigte.

– Hvordan skal dere bygge videre på det utrolig flotte valgresultatet?

– Først og fremst må vi bygge en RV-organisasjon som holder. Valgresultatet stiller oss overfor nye oppgaver, blant annet fordi vi skal ha en god del plasser i komiteer og utvalg der vi før ikke var representert. Det skal vi klare, men disse folkene må ha et politisk fundament for sine oppgaver. Det betyr at RV-organiseringen politisk sett må bli noe mye mer allsidig enn ei støtte-gruppe rundt bystrearbeidet.

– Hva slags erfaringer har dere med RV-organisering fra tidligere?

– Vi organiserte oss som medlemsorganisasjon etter forrige valg. Det første året hadde vi 30 medlemmer, la opp arbeidet rundt kommunestyregruppa, hadde spredte møter og utsendelse av medlemsslipp en gang i året. Andre året hadde vi ca. 20 medlemmer, og tredje året ca. 10. I den seinere tida har vi hatt en laus kjerne på 6-7 folk, og ved valkampoppstarten møtte fire folk for å diskutere valgkampen. Disse erfaringene forteller oss at vi for å lykkes må ha en mye mer allsidig politisk organisering framover. AKP er også svekka i Bodø, på grensa til ikke-eksistens. Men tilliten til RV er en politisk basis å bygge på, og vi må satse ut fra den.

– Det betyr at diskusjonen om utviklinga av RV og forholdet til AKP blir viktig i Bodø?

– Ja, her også. Det er min erfaring - sjøl om jeg i mange år har vært den mest kjente AKPeren i byen - at det er vanskelig å være talsperson for både RV og AKP samtidig. Det er også nær

sagt håpløst å holde liv i begge organisasjonene, og det blir ganske tungvindt som AKPer i RV å forsøke å fortelle folk at de også må bli med i AKP, fordi det der foregår politisk aktivitet som de ikke får tatt del i gjennom RV. Jeg mener at den største faren i forbindelse med de diskusjonene som nå går er at vi skal få et sterkt svekka «rest-AKP», og samtidig en svekkelse av RV som gjør at RV politisk og organisatorisk ikke klarer å ta vare på den tilliten som er opparbeida. Jeg opplever dessuten at det i Oslo er altfor liten forståelse for de konkrete problemene det er å holde liv i to organisasjoner, som AKP/RVere over hele landet kjenner på kroppen hver dag.

– Tilbake til de nærmest forestående oppgavene. Hvordan er medlems-situasjonen i Bodø i dag?

– Vi har 10-15 medlemmer, og har en lokal målsetting på 50 medlemmer. Dette er langt fra 10 prosent av stemmene, men det er ca 10 prosent av de stemmene som ble avgitt for RV i Bodø ved Fylkestingsvalget, og for oss lokalt en realistisk målsetting å arbeide etter.

– Hva er «nøkkelen» for den lokale RV-jobbinga i Bystyret i Bodø framover?

– Vi gir oss aldri på konkrete saker. RV fungerer som vakthund i forhold til bra vedtak som makta helst vil «glemme» - og fremmer konkrete vedtaksforslag om saker som makta helst ikke vil ha fram. Gjennom konkrete saker belyser vi maktas sanne ansikt og avslører hva slags politikk den virkelig står for i forhold til vanlige folks interesser. Og det skal vi fortsette med.

PÅL RAVENSBORG-GJERTSEN

å gjøre.

Anne Steinsland, tillitsvalgt på Glava, RV-listetopp i Askim og nr. 2 på fylkeslista for Østfold, forteller:

– Allerede under valgkampen begynte vi å snakke om mer permanent aktivitet og organisering, og sjøl om valgresultatet kanskje var en skuffelse for de mest optimistiske, har dette ikke endra seg. Vi har satt ned et interimsstyre og valgt økonomiansvarlig, og har planer om ett RV-gruppemøte i måneden.

– Hvordan legger dere opp møtene?

– Vi vil følge med hva som skjer i kommunestyret og legger våre møter ca. en uke før kommunestyremøtene. Men vi skal ikke bare følge opp kommunestyret. Gruppa er opptatt av hvordan RV utvikler seg både lokalt og på landsbasis, og vil ta opp disse sakene på møtene. Blant annet er folk i gruppa interessert i spørsmålet om RVs forhold til AKP.

– Hva gjør dere med medlemsverving?

– Vi skal oppsøke folk, invitere dem til møter og gi dem skriftlig materiale. Lokal målsetting er å få ei gruppe med ca. 15 medlemmer før vi holder vårt første årsmøte.

– Andre saker dere vil satse på?

Gruppa har vedtatt å selge Klassekampen og støtte avisas kampanje. Vi

har også diskutert aktivitetsnivået i gruppa. Skal gruppa bli permanent, må aktivitetene legges på et nivå som folk kan leve med. Gruppa satser på å ha et tilbud som kan få folk til å trives i RV og føle at de er med uten at de av den grunn skal måtte fungere som superaktivister.

PÅL RAVENSBORG-GJERTSEN

Anne Steinsland som toppet RV-lista i Askim ble dessverre ikke valgt inn i kommunestyret. Men RVs framgang i Askim var likevel stor og de organiserer nå en permanent RV-gruppe i byen.

Entusiasmen er på topp etter et bra valg for RV. Mange RVerer med ham er i storform, og RV trenger storstilt vervekampanje er på trappene, og m Noen har allerede begynt jakt

Valgkampen er over og hverdagen har startet. Mange steder er entusiasmen etter valget stor. Valgkampen har lagt et grunnlag for å starte opp medlemsverving og organisasjonsbygging mange steder i landet. Denne entusiasmen må brukes nå.

Landstyret i RV har på sitt siste møte i september, fattet vidtrekkende vedtak om utbygging av RV, medlemsverving, og om diskusjonene om RVs utvikling og forholdet til AKP. Vedtakene innebærer en offensiv satsing for å organisere RV i alle fylker og i så mange

kommuner som mulig. Målsettingen er å ha opprettet RV-grupper i 80 kommuner i løpet av året og i 120 kommuner i løpet av 1992. Fram til sommeren 1992 satser dessuten RV på offensiv medlemsverving, med mål om å nå 3000 medlemmer - ca. 10 prosent av RV-stemmene på landsbasis ved valget.

I forbindelse med kommune- og fylkestingsvalget står det klart at det kanskje viktigste grunnlaget for det gode resultatet var at vi enda en gang klarte å stille lister i alle fylker og i det nødvendige antallet kommuner for å bli regis-

og lag RV-grupper!

På skolevalg møtene får man en pekepinn på hvordan ungdommen står politisk. Tendensen er en tydelig radikalisering blant ungdom. Bildet er fra et skolevalg møte i Larvik i '89. Etter mye jobbing er det nå blitt RU-lag i byen. Foto: Ola Sæther.

Valget viste oss helt klart at ungdommen radikaliseres og at 80-års jappekultur og egoisme er på vei ut. Valgforskere er også enige om at 16-åringene er mer radikale enn 18-åringene. Skal RV bli en levende, spennende og fram for alt levedyktig allianse, er det avgjørende å få trukket med ungdommen. Hvordan gjør vi det?

Opprør har snakket med Rød Ungdom i Oslo, som er en aktiv og levende gruppe med lang erfaring. Og vi har snakka med Larvik, hvor de i disse dager skal stifte Rød Ungdom for første gang.

Sats på ungdommen

På Oslo kontoret til Rød Ungdom, som ligger i Gøteborggata, er det nå slutttinnspurt for arbeidet med høstleiren. Kontoret syder, telefonene ringer og jubelrop gjaller, når en innleder har sagt ja. Og jammerropene, når en innleder får forfall, gjør en østerlandsk gråtekvinn til skamme. Musikken står på høyeste volum, og det er bare så vidt det lar seg gjøre å dra to unge jenter bort i en krok for å snakke verving.

Line Marie Løw på 16 og Mette Marie Krebs på 17 har begge lang fartstid i Rød Ungdom.

— Hvorfor skal vi satse på ungdom, når vi verver?

Line: Det er ungdommen som skal føre kampen videre. Ungdommer er mer opprørske og uredde.

— Kan «vi gamle» også verve ungdom, eller bør vi overlate det til dere?

Mette: Det er best med samarbeid. «De gamle» kan hjelpe til. Dere har erfaring, og sammen kan vi verve mange ungdommer. Hvis det f.eks. er et sted uten RU-lag, kan det arrangeres et bøllekurs, og RUere kan bli sendt opp og lede det. Deltakerne får da kontakt med RU og kan delta på leirer, kurs osv. Til slutt kan de danne sitt eget lag.

— Satser dere mest på jenter? Er det bestemte skoler eller strøk i byen, som er luredt å verve på?

Mette: Vi satser ikke mest på jenter, men begge kjønn. Jentekamp er selv sagt en viktig del av jobbinga vår. Vi verver mange jenter på bøllekurs.

Man kan si, at vi satser på bestemte

skoler og strøk, men det er ut i fra hvor vi har folk. Det er for det meste skolene på Østkanten vi har hatt folk på og som det er blitt satset på.

Desperat ungdom

— Satser dere annerledes nå?

Mette: Ja. Hittil har vi satsa på sentrum-øst-skolene. Her er det radikal og småborgerlig ungdom, som det er lett å verve. De syns det er kult å være med.

Men egentlig er det mye viktigere å verve desperat ungdom, å satse på de skolene, hvor ting virkelig rører seg, hvor folk ser nødvendigheten av å slåss. På sentrum-øst-skolene fikk vi mellom 15 og 40 prosent av stemmene i skolevalgene. De andre østkant skolene, som vi nå satser på, der fikk vi 5-6 prosent.

— Satser dere på en bestemt aldersklasse?

Line: Rød Ungdom er en ungdomsorganisasjon for folk mellom 13 og 30 år. Vi satser mest på skoleungdom.

— Har dere en målsetting?

Line: Vi har ingen tall-målsetting, men satser på å verve og informere mest mulig ungdom. Dra ungdom med i forskjellige kamper som angår deres hverdag som f.eks. skolekamp, jentekamp, EF osv.

— Hva tilbyr dere nye medlemmer?

Line: Bøllekurs, stand i byen/skolegården, konferanser osv.

Begge jentene understreker at ungdom ønsker å diskutere teori og politikk, men på sine egne premisser. Med deres egne ord: Ting som ungdom er interessert i.

Nå går det 4 parallelle studiesirkler i Oslo for ungdom. I alt er det 30-40 folk på studiesirkelene.

Plan for å bygge Rød Ungdom

I Larvik la man for 2 år siden en strategi for verving av den radikale ungdommen. Erik Ness forteller at satsingen skjedde i tre hovedbolker. Nemlig førvalget, under valgkampen og etter valget.

Før valget: Under den forrige valgkampen fikk AKP i Larvik kontakt med en del radikale ungdommer i byen. Især fra Natur og ungdom. Da «Nei til EF» ble opprettet, ble «Ungdom mot EF» startet kort tid etter. Ungdomsgruppa samlet opp til 30 ungdommer. De ville diskutere teori og politikk på en ordentlig og strukturert måte, og det er her de voksne kommer inn i bildet. De hjalp ungdommene med å strukturere arbeidet og studiene.

Da tida for listenominasjon kom, gikk 2 ungdommer i spissen for å få unge folk på lista, og det lyktes over all forventning.

Under valgkampen: Larvik RV satsa ikke på å komme inn i bystyret i denne omgangen. Valgkampen deres skulle legge grunnlag for å samle folk og komme inn neste gang. Det ble en politisk kampanje for å gjøre felles politiske erfaringer. I Larvik har de startet fra bunnen.

Gjennom valgkampen ble det knyttet mange kontakter til ungdommer. De to ungdomskandidatene høyt oppe på lista, Jon Werner Sandven og Maria Rosvoll, stilte på skolevalg og i debatter i nærradioen. Dette bidro vesentlig til å styrke det politiske ungdomsarbeidet. RV hadde tre godt besøkte skoleringsmøter.

Et møte om miljøpolitikk og revolusjon. Hva er revolusjonær miljøpolitikk?

Et møte om det nasjonale spørsmål. Det tredje var om det teoretiske grunnlaget for rasismen. Erik Ness og 6-7 ungdommer var også i Brumunddal for å protestere mot Arne Myrdal. Her kom et par inntil da helt ukjente ungdommer, som ble dratt med i arbeidet.

Etter valgkampen: I neste uke avholder de et møte for ungdommen i Larvik med den hensikt å starte Larvik RU. Det kommer 2 innledere fra RU i Sandefjord. De planlegger et stå-sammen kurs siste helg i oktober for å bygge opp en felles organisasjonskultur mellom unge og gamle.

Hva kan vi lære? Larviks erfaringer er viktige nå i oppstartingsfasen både av RV og av ungdomsarbeidet. I Larvik la en liten gruppe en langsiktig strategi og arbeidet både med personlig verving; noen som kjenner noen som kjenner... Dessuten satset de på miljøer, hvor det erfaringsvis er mange radikale folk. Det er viktig å gi ungdommen ansvar og store oppgaver.

LISELOTTE KREBS

Både Aksel Nærstad og flere medlemmer. En todene er mange.

trert som landsomfattende i NRK. Med en mangelfull RV-organisasjon og et svekket AKP var det et lite under at vi klarte det denne gangen, og det står helt klart for alle som jobbet aktivt med listestilling at vi ikke klarer det en gang til uten et mye mer solid og landsomfattende utbygd RV. Utbygging av RV nå, og utvikling av levende lokale RV-grupper over hele landet, er derfor en forutsetning for at RV skal overleve som et landsomfattende revolusjonært alternativ også ved framtidige valg.

Ingen har de ferdige svara

Siri Jensen ser på situasjonen i partiet som svært delt. – Vi har både en del positivt som skjer, og ganske store problemer, samtidig, sier hun.

– Hva mener du er positivt?

– For det første: Valget. De fleste partimedlemmene gjorde en stor innsats. Når det gjelder partiet som parti, varierer det endel fra sted til sted. Noen steder «la partilaget på is», og jobba med RV. Mens partiet opplagt var den helt dominerende drivkrafta i arbeidet en god del andre steder, f.eks. i Oslo. Også det sentrale partiapparatet brukte svært mye krefter på valgarbeidet.

– For det andre viser skolevalgene nye muligheter blant ungdommen. Bl.a. stiftinga av Rød Ungdom-lag i Haugesund viser at radikaliseringen av ungdom kan organiseres.

Endel steder i landet har vi gjort viktige og gode erfaringer med å rekruttere fra invandremiljøer.

– Til slutt vil jeg trekke fram EF-kampen. Partimedlemmer er sentrale over hele landet. Både partimedlemmer og partiet var avgjørende for å få til 25. september arrangementet mot EF. Sentralstyret vedtok nettopp å si nei til EF på prinsipielt grunnlag, ikke bare nei til norsk medlemskap. Det er et viktig standpunkt i Nei-bevegelsen når andre vakler. Oppgava nå er å isolere Kalheim-fløyen politisk, samtidig som en møter argumentene deres og slåss for at de blir i fronten.

– Ser du i det hele tatt noen problemer?

– Ja. En god del lag er i oppløsning. Mange partimedlemmer er frustrerte. Det er stor usikkerhet å spore med henblikk på hvordan det skal gå framover. Dette kommer nok dels av de store politiske uenighetene, men også av at vi ikke får til så mye ekstemt. Folk jobber mye hver for seg, og vi ser liten samla effekt av arbeidet. F.eks. på det faglige arbeidet er dette nok typisk. Vi mangler felles taktikk, og tildels strategi, både i privat og offentlig sektor.

– Vi har store oppgaver som skulle være gjort av færre krefter enn før. Dette ser vi spesielt tydelig på små steder, der de samme få folka må dra alle lassene hele tida. Og det uten at vi har en bevisst plan for å utnytte lokale styrker og muligheter.

– Burde vi ikke da ta en offensiv for å markere oss eksternt, og heller vente med intern krangling?

– Planen for høsten legger opp til prioritering av eksternt jobbing, med EF, KK, ungdom og RV. Samtidig må vi sette av tid til diskusjonen om de motsigelsene som nå står om partiets framtid. Det vil skape større problemer på sikt å ikke gå direkte inn i de motsigelsene som nå står.

– Det snakkes om et «stort rush» ut av partiet.

– Som det er sagt i Klassekampen har vi hatt ca 20 prosent nedgang i medlemstallet på et år. Dette er store tall, sjøl om endel nok har hengt i en tynn tråd i lengere tid. Endel har meldt seg ut på grunn av frustrasjon, endel på grunn av politiske uenigheter, endel fordi de er slitne. Sjøl om enkelte medlemmer etter valget har meldt seg ut med uttalt mål å bygge RV som parti i stedet for AKP, går nok de fleste av de som har gått ut fortsatt i passivitet.

– Det har ikke vært noe stort rush, og det er feil når Trond Andresen her i Opprør påstår at Bygg AKP har gått samla ut og over i RV. Noen få i la-

get, bl.a. Kjell Skjervø og Tor Mostu har meldt seg ut, flertallet fortsetter som medlemmer. Endel av de som sier de har bestemt seg for å satse på RV uansett, ikke AKP, vil bli og føre diskusjonene i AKP.

– Er standpunktene helt låst og partidiskusjonen avgjort, kan vi like godt ta avstemming uten diskusjon?

– Slik plattformene står nå ser det ut til at resultatet vil bli at noen vil bygge på et AKP som også vil jobbe i RV, mens andre vil gå ut av AKP for å gjøre RV til det revolusjonære partiet. Det vil da bli diskusjon og kamp i RV om hvordan RV skal bygges ut og jobbe. Diskusjonene i laga vil bli viktige. Ingen har de ferdige svara på

Planen for høsten legger opp til prioritering av eksternt jobbing, med EF, KK, ungdom og RU, sier Siri Jensen. Foto: Ola Sæther

hva slags parti som trengs og hvordan vi skal styrke de revolusjonære kreftene. Vi håper at opplegget vi har valgt, gjør det mulig å få fram problemstillinger og standpunkter som medlemmene oppfatter betyr noe for dem i praksis. Uansett er det viktig at debatten føres på en måte som gjør det mulig å jobbe sammen i RV, sjøl om vi nok vil fortsette å kjempe om hvilke linjer RV skal utvikle seg etter.

OLVE

RØD VALGALLIANSE

Boks 211, Sentrum, 0103 Oslo 1
Kontoradresse: Gjøteborggt. 8,
0556 Oslo 5
Telefon: (02) 37 14 14
og (02) 38 42 50

NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND

Gjøteborggt. 8,
0556 Oslo 5
Telefon: (02) 38 42 50, torsdag 12–15

RØD UNGDOM

Boks 610, Sentrum, 0106 Oslo 1
Kontoradresse: Gjøteborggt. 8,
0556 Oslo 5
Telefon: (02) 37 73 50

AKP(m-l)

Boks 211, Sentrum, 0103 Oslo 1
Kontoradresse: Gjøteborggt. 8,
0556 Oslo 5
Telefon: (02) 38 42 50

NYTT FRA SENTRALSTYRET

Første fase i partidiskusjonen. Andre fase av «Nye KK»-kampanja; verving av abonnenter. Følge opp EF-arbeidet.

Komme igang med ungdomsarbeid.

Sentralstyret har enstemmig vedtatt følgende tillegg til høstplanen:

1. AKP støtter den verve- og utbyggingsoffensiven som RVs landsstyre har vedtatt, og vil etter evne slutte opp om dette arbeidet.

2. Sentralstyret oppfordrer de av AKPs medlemmer som jobber i RV til å prioritere dette arbeidet i høst.

3. Arbeidet i RV vil ha ulik prioritering i AKP utfra en lokal vurdering, jmf. landsmøtevedtaket.

4. AKPs medlemmer arbeider for at ungdom som vil organisere seg blir med i Rød Ungdom.

Partidiskusjonen

Som bilag til dette nummeret av Opprør følger et hefte med ulike hovedsyn på hva slags parti som trengs og hvordan det er mulig å bygge ut den revolusjonære bevegelsen framover. Dette er materiale til 2. møte i opplegget for partidiskusjonen i høst. Første del av debatten skal bygge på medlemmenes egne erfaringer. Se studietvalgets opplegg. Dette er sendt ut separat (Er også beskrevet i forrige nummer av Opprør) Se også artikler i dette Opprør.

Verving av abonnenter til nye Klassekampen er et av punktene på høstplanen for AKP.

Konferanse for solidaritetsaktivister

**Fredag 15. til søndag 17. november
i Oslo.**

Internasjonalt utvalg i AKP arrangerer en konferanse spesielt innretta på de parti- og ungdomsforbundsmedlemmer som jobber i solidaritetsorganisasjoner eller på annen måte driver solidaritetsarbeid og anti-rasistisk arbeid. Også folk som «bare» er interessert i sakene vi skal ta opp er velkommen. Formålet er å få diskutert og skolert oss med hensyn til den aktuelle situasjonen i verden, få utveksla erfaringer og drøfta retningslinjer og tiltak.

GROVPROGRAM:

Fredag kveld: Situasjonen for den anti-imperialistiske og anti-rasistiske kampen i dagens verden.

Lørdag: Utdypingsinnled-

ning om «nasjonalisme og rasisme»

Solidaritetsarbeidet i Norge i dag. Erfaringer og planer.

Søndag: Plenumsoppsamminger.

2 eller 3 seminarer. Tema ikke bestemt ennå. Avslutning ca 15.00.

PÅMELDING:

Innen 8. november (helst før). Til AKPs internasjonale utvalg direkte. Telefon: 02-384250.

Husk også å varsle lag og distriktsstyre.

Må regnes med en reisefordeling på ca 2-300 kroner pr. deltaker, som praksis har vært at lag/DSer er med og dekker. Påmeldte vil få tilsendt nærmere informasjon og materiale.

OPPRØR SOM LYDAVIS!

Gjøvik-partiet leser inn Opprør på kassett. Er det behov for et slikt tiltak andre steder? I så fall kan disse kassetene kopieres og formidles. Interessert? Kontakt Opprør-redaksjonen.

DEBATT

Bilag!

Som bilag til dette nummeret av Opprør følger et hefte med ulike hovedsyn på hva slags parti som trengs og hvordan det er mulig å bygge ut den revolusjonære bevegelsen framover. Dette er materiale til 2. møte i opplegget for partidiskusjonen i høst.

Frå valet i Odda

RV i Odda fekk 379 stemmer, 8,9 prosent og 3 representantar inn i kommunestyret. dette var det beste RV-resultatet i landet og 6 gonger over landsgjennomsnittet på 1,5 prosent.

RV i Odda hadde ein framgang på 130 stemmer, 3,6 prosent og 1 ny representant. Sjølv om vi var godt nøgd med dette resultatet, var det litt bittert å mangle 3 stemmer på 4. mandatet, som vi ville tatt fra FrP (som fekk inn 2).

Noen grunnar til det gode valresultatet:

1. RV har vore representert i kommunestyret i Odda siden 1975. I desse 16 åra har RV tatt parti for vanlege arbeidsfolk i ei lang rekke store og små saker, vore representantar for den radikale delen av fagrørsla, tatt aktivt del i lokale aksjonar, og ført fram ein konsekvent kritikk mot partitilsetjingar i kommunen og statleg undergraving av økonomien.

RV i Odda har gradvis fått auka tilitt og respekt langt utover dei som har stemt RV gjennom eit langvarig og tomodig politisk arbeid i lokalsamfunnet og solide røter i fagrørsla.

2. Raud Valallianse si liste ved dette valet var prega av arbeidsfolk. Halvparten var industriarbeidarar, 85 prosent tilhørte arbeidarklassen og 15 av 33 var faglege tillitsvalde på ulike plan. 42 prosent var kvinner og annankvar mann/kvinne i toppen. Elles var det m.a. fleire tøffe ungdomar i fagrørsla på lista og to kurdiske flyktningar.

3. Lokalprogrammet var kortfatta, konkret og greip fatt i dei aktuelle lokale sakene idag og dei komande åra. I innleiinga til programmet fann veljarane både argumenter for at RV trengs meir enn nokon gong i kommunestyret, eit konsekvent NEI TIL EF-standpunkt og våre viktigaste strategiske mål - eit sosialistisk, solidarisk samfunn, der det er naturens og arbeidsfolks behov som avgjer samfunnsutviklinga.

4. På bakgrunn av lokalprogrammet vart det utvikla eit eige industri- og miljøpolitisk program for Odda. Dette programmet kombinerte ein offensiv industripolitikk med dei strengaste miljøkrav. Dette programmet vart utvikla i nært samarbeid med RV- vener og tillitsvalde på industriarbeidsplassane. Programmet vart konkret, banebrytande og eit alternativ til industri-raseringa, miljøsvineriet, fråflyttinga, den stigande arbeidsløysa og EF-tilpasninga. Dette programmet vart godt mottatt og skapte debatt i vide kretsar, fekk store mediaoppslag i NRK/Hordaland og i lokal- og vestlandsaviser, og førte til at RV la mykje av premisane på valmøtene, også på skulane der vi fekk 6,7 og 8 prosent. RV i Odda inviterte og fagforeningane, kommunen og dei andre partia til å vere med på å utvikle dette programmet etter valet. (16. oktober skal vår 1. kandidat, Vidar Våde, innleie til debatt om RVs industriprogram på eit eige representantskapsmøte i Odda og Omland faglige Samorganisasjon). Dette utspelet betydde mye for valframgangen.

5. Som einaste parti i Odda, programfesta RV kravet frå den lokale fagrørsla om at den statlege elektrisitetsavgifta innan kraftkrevande industri måtte fjernast. Istaden måtte skattelegginga skjerpast på overskot. Gjennom utspel og press frå fagforeningane, fekk RV i Odda dei andre partia med på dette kravet på eit ope valmøte ei veke før valet. dette vart fulgt opp av RV sentralt og av Erling Folkvord i TV-debatten om arbeidsløysa. Tre dagar etter måtte finansministeren innrømme Odda Smelteverk redusert elavgift på 6 millionar i 1991 - ein viktig delsigar for Odda-samfunnet rett før valet.

Mange erfarte nok eingang at RV var istand til å mobilisere breidt for Odda-samfunnet når det var nødvendig.

6. Elles la RV i Odda hovedvekt på å presentere *eigen politikk* på ulike områder: for ein sterk offentlig sektor, då Frp kom med sitt angrep på Kommuneforbundet - for å forsvare sjukelønsordninga og faglege rettar då Høgre kom med sitt utspel om å svekke sjukelønsordninga osv.

7. Sidan dette var lokalval, la vi stor vekt på å presentere dei fremste kandidatane i media, på valmøter, og i programmet med bilete, programerklæringar og bakgrunn. Dei framste kandidatane på lista sto fram som eit kollektiv som ville jobbe ilag etter valet.

8. I innspurten vart det lagt vekt på personleg «stemmesanking» ikkje minst «å spreie ringar i vatnet» ved å inspirere nye RV-vener til å få med seg fleire til å stemme RV på valdagen. (I Tyssedal skapte dette reine RV-vinden og RV vart det største partiet i «Lille Moskva».)

I annonsering og agitasjon vart det understreka sterkt at dersom ein ville ha inn fleire RV-representantar, måtte ein nytte RV-lista i år. Det vart grundig forklart at å gje oss «slengarar» på andre lister, hjalp lite og ingenting.

9. Det at RV makta å kome med i NRK-sendingane og vart oppfatta som eit rikspolitisk alternativ, hadde og eindel å seie på lokalplanet. Elles hadde «Solheim-syndromet» vorte enno mykje sterkare, også i Odda.

10. Valkampen var organisert med ei valkampeing på 6-7 personar av dei fremste på lista, eit titals medarbeidarar ute på arbeidsplassane og etterkvart mange nye kontaktar, også utanom lista. Leiinga hadde møte kvar veke for å planleggje stadig nye utspel på valmøter og i media. Det var skikkeleg stand i Gågata kvar laurdag, med nye oppslag, valmaterieil og aktivt sal av Klassekampen.

Gjennom ein offensiv valkamp og et godt valresultat er det skapt eit godt grunnlag for å byggje opp Odda RV som ein sterk medlemsorganisasjon, eit arbeidarforum og eit sosialistisk senter for allsidig politisk debatt og arbeid i Odda-samfunnet. Dette arbeidet er godt igang. Samstundes er det avgjerande at RV sentralt grip sjansane no til å byggje opp RV som ein landsomfattande medlemsorganisasjon, og støt og fylgjer aktivt opp 15-punktsprogrammet frå Odda (sjå eige oppslag i dette nr. av Opprør).

TERJE KOLLBOTN, Odda

Hva skal Klassekampen bli?

Dette innlegget fikk jeg ikke inn i Klassekampen:

I forbindelse med omlegginga av Klassekampen har jeg stilt meg noen spørsmål om hvilken vei avisa vil gå framover. Og da tenker jeg ikke på det faktum at avisa ikke lenger skal være et organ for AKP, men bygge på en formålsparagraf. Som kjent vil avisa fortsatt eies av partiet.

Den 3.8.91 intervjues sjefsredaktør Torleiv Grue i Oktober Forlag i KK. Ut fra de holdningene både journalist Anne Hege Simonsen og Oktobers sjefsredaktør Grue gir uttrykk for i forhold til Oktober, er jeg svært utrygg for den framtidige utviklinga til KK.

Simonsen skriver at selv om forlaget Oktober formelt eies av AKP har det siden midten av 80-tallet først og fremst vært en tomannsbedrift, bestående av 60

prosent Geir Berdal og 40 prosent Torleiv Grue.

Grue på sin side mener at et politisk parti ikke kan drive forlag fordi politikerne ønsker en annerledes verden og forsøker å gi ut bøker ingen vil ha. I min naivitet trodde jeg Oktobers eksistens bygde på et ønske om å forandre verden og gi ut bøker ingen andre ga ut. Nå er det altså slik at AKP ikke styrer sitt eget forlag, men herrerne Berdal og Grue. Og det beste herr Grue kan si om eieren av forlaget, er at det er en gutteklubb.

Hvordan kan en sikre seg at partiet AKP ikke får adgang til sin egen avis fordi avisredaksjonen blir en stat i staten, som tydeligvis Oktober er blitt. Jeg mener ikke at partiet skal diktere avisa. Men partiet må få sin naturlige plass i avisa, og kunne legge fram sin politikk. Det må ikke bli slik at partiet og RV

ikke slipper til med sin politikk fordi redaksjonen ikke liker den.

En avis der partiet ikke slipper til, der partimedlemmene ikke slipper til, er ikke jeg interessert i å jobbe for. For å jobbe for å skaffe kommandittister og selv gjenoppta den månedlige pengestøtten til KK, må redaksjonen svare på følgende spørsmål:

I følge det nye systemet, vil det være redaksjonen som bestemmer om AKPs og RVs viktige politiske kommentarer og utspill skal komme på trykk i KK? Hvis svaret blir ja, så må en ta hele spørsmålet om den nye avisa opp til diskusjon i partiet igjen. Det er forskjell på at avisa ikke skal være organ til et parti og at partiet blir nekta adgang til sin egen avis.

OLAF SVORSTØL SIERRAALTA

Sats på RV

Lokalvalga ligg no bak oss. Sjølv om valresultata sprikar, så meiner vi det no er eit godt grunnlag for å bygge ut RV kraftig, gjennom å:

Verve mange nye medlemmer
Organisere lokalgrupper i nye kommuner. I større byar organisere lag under lokalgruppene der det finst grunnlag for det: bydelar, store arbeidsplassar, bransjar o.l.

Det er akkurat no at mange folk som har stemt RV, er mottakeleg for å bygge den organisasjonen som trengst for å oppnå stortingsmandat. Det seier seg sjølv at Oslo er heilt avgjerande. For det er her RV står nærast mandat. Stortingsmandat er viktig for å etablere RV som eit rikspolitisk alternativ når SV i framtida får «styrings-slitasje» på grunn av alle samarbeidsposisjonane med AP.

Når vi tenker slik, blir AKPs plan for arbeidet framover forstemmande lesing både for oss som er medlemmer og oss som ikkje er medlemmer av AKP. For her finst ikkje spor av planar for å satsa på RV, korkje i 1991 eller 1992. Sentralstyret i AKP har lagt fram ein plan der RV berre er nevnt som eit problem: «Vi ønsker derfor ikke en snever RV/AKP-debatt».

Her har sentralstyret i AKP gjort eit valg som vil hindre den revolusjonære rørsle i Norge å vokse slik det idag er grunnlag for. Vi minnar om at landsmøtet i AKP vedtok at: «AKP går inn for at et flertall av partimedlemmene skal bli med i RV lokalt som individuelle, betalende RV-medlemmer. AKPs medlem-

mer lokalt vil normalt være grunnstammen i RV.» Skal ikkje desse medlemmene drive prioritert RV-arbeid dei neste to åra? Kva var då vitsen? Vi krev at sentralstyret/landsstyret i AKP endrar planen og raskt kastar partiets krefter inn i arbeidet med å bygge ut RV.

Vi forventar at landsstyret i RV vedtar det som er naudsynt for å kunne bygge eit sterkt, landsomfattande og sjølstendig organisert RV. Vi vil reise endel forslag om tiltak: Det må lagast vervematerieil som presenterer RV, gjerne ein sentral mal som kan kompletterast med presentasjon av RV lokalt.

Det må lagast studiematerieil om RVs strategi for sosialismen om RVs aktuelle politikk for Norge, som kan brukast i vervearbeidet og i skoleringa av nye medlemmer.

RV må sentralt bli ei drivkraft som hjelper og stimulerer det lokale arbeidet med å verve medlemmer, organisere lokalgrupper og lag, få valgt styrer i kommunar og fylke osv. Vi ser for oss behov for politiske innleiarar, men og «reisese-kretærer». RV bør ha eit sentralt organisasjonsutvalg.

Det neste RV-landsmøtet vil bli stort om vi lykkast med å bygge opp mange lokalgrupper. Det bør haldast våren 1992 og brukast til å samle RV om å oppnå stortingsmandat i 1993. Det er for seint med landsmøte våren 1993.

Det er rett å satsa særskilt på å organisere radikal ungdom rundt RV og Rød Ungdom. Vi håper at Rød Ungdom vil samarbeide med RV om dette.

Kampen mot EF og EØS må være den viktigaste samlande markeringssaka for RV.

RV må støtte opp om og delta i arbeidet med å sikre Klassekampens nysatting.

Siden 1973 har vi lokalt forsøkt mange modellar for å kunne organisere både AKP og RV hos oss. Vi har ikkje lykkast. Tvert om så held det på å slite ut dei som er medlemmer begge plassar. Folk i dei store byane (særskilt Oslo) forstår ikkje korleis denne situasjonen ødslar med dei avgrensa kreftene vi faktisk har til å drive revolusjonært arbeid på mindre plassar. Kanskje det blei lettere å forstå hvis alle AKP-lag vart pålagt å organisere eit RV-lag også i boligområdet, på arbeidsplassen eller innafør bransjen sin? Vi er for ein åpnare og meir utadretta organisasjon enn AKP har vore, og ønsker derfor å satsa på å utvikle RV.

Tiltrua til sentralstyret og landsstyret i AKP vil vere lik null og dei motarbeidar å satsa på RV. Det samme gjeld for partidistriktsstyrer og lokallag av AKP. Dei ulike organa i RV og AKP må avklare kor dei står i denne saka, slik at vi lokalt veit kven vi kan rekne med støtte fra i det vidare arbeidet.

JONNY INGEBRIGTSEN
TUNE TORSTVEIT
ELSA LILLE KARLSEN
TOROLF AANONSEN
PAUL GAMLEMSHAUG

TILBUD TIL

ENHVER SOM LESER DETTE:

FRISK LUFT OG
MASSE KONTAKT

MED FOLK

får den som vil
være med å selge
KLASSEKAMPEN

en lørdag i ny og ne.
Vi på salgsavdelinga -
02/649320 - formidler kon-
takt til salgsnett over hele
Norge.

Ris og Ros

Vi som jobber med Opprør får mye ros - nesten aldri ris. Vi ønsker oss mer av begge deler, gjerne med forslag. Skriv eller ring til: Erik Ness, Steingata 10, 3250 Larvik. Tlf.034-86086

DEBATT

Bruk data!

Opprør skrives og redigeres av folk som har vanlig jobb. Vi bruker fritida vår. Derfor: *Alle innlegg dere skriver vil vi helst ha på diskett.* Helst Wordperfect, men vi greier Mac-varianten også.

Bygg RV nå

Etter valget er behovet og mulighetene tilstede for ei storsatsing på å bygge Rød Valgallianse som en landsomfattende medlemsorganisasjon.

På bakgrunn av vårt gode valgresultat og våre erfaringer og forventninger i Odda, vil vi fremme en rekke forslag og krav til en helhetlig plan for å bygge RV nå.

Odda RV vil be landsstyret i RV på førstkommande møte den 28. og 29.9-91 støtte og aktivt følge opp disse punktene.

Vi vil også oppfordre andre RV-lag om å slutte seg til og videreutvikle denne planen.

1. Storsatsing på medlemsverving i flest mulig kommuner. Offensivt vervemateriell og organisatorisk oppfølging fra sentralt hold.

2. Medlemsorganisasjoner må bygges lokalt i kommunene - med eget lokalstyre, medlemsmøter og etterhvert gjerne grupper knyttet til f.eks. bransjer, interessefelt og bydeler/bygder.

3. Medlemsorganisasjonene skal diskutere og drive allsidig politisk arbeid i lokalsamfunnet, og knytte dette til hva som skjer i de parlamentariske organene og representasjon der en har dette. Det bør legges spesiell vekt på å styrke arbeidet i fagbevegelsen både gjennom utvikling av politikk, organisering i tilknytning til arbeidsplasser, bransjer og fagorganisasjoner, og gjennom å fremme fagbevegelsens interesser i kommunestyret og fylkesting der det er mulig.

4. Det må bygges opp en fast fylkesorganisasjon med fylkesstyre i alle fylker.

Dette fylkesstyret må utvikle kontaktnett i flest mulig kommuner og arrangere fylkeskonferanse i løpet av høsten og fylkesårsmøte i løpet av vinteren.

5. Det må snarest opprettes et organisasjonsutvalg under landsstyret som utvikler og gjennomfører initiativ og planer for denne organisasjonsoppbyggingen, herunder vervemateriell, grunnstruktur for nye medlemmer, erfaringsutveksling mellom lokallagene og månedlige oppsummeringer i Opprør og i f.eks. Klassekampen.

6. Det må snarest mulig, helst før jul, opprettes egne utvalg sentralt - faglig utvalg, kvinneutvalg og miljøutvalg - for å utvikle politikken og kontaktnett på disse områdene, og etterhvert tilrettelegge temakonferanser på disse områdene både sentralt, på fylkesplan og lokalt.

7. Innen januar 1992 må landsstyret innkalle alle valgte kommunestyre- og fylkestingrepresentanter til en konferanse for å oppsummere valgkampen og valget, drøfte hvordan utvikle RV politisk og organisatorisk videre - og hvordan mest mulig effektivt samordne og styrke representantenes arbeid.

8. For RV-representantene må det utvikles et eget sekretariat, kontaktnett og datanettverk. RV-ledelsen må bidra med politiske bakgrunnsanalyser, fellesinitiativ og oppsummerer og utveksle erfaringer, ideer og spesielt gode og lærerike resultater innen kommunestyre- og fylkestingsarbeidet.

9. Opprør må bli en månedlig avis for alle RV-medlemmer (abonnement som

en del av medlemskontingenten). Det må opprettes en egen RV-redaksjon i Opprør, med ansvar for politisk og organisatorisk RV-stoff. Dette bør være første delen av avisa.

10. Avis Klassekampen må spres aktivt av RV-lag og bli et viktig redskap i RV-oppbyggingen lokalt og sentralt.

11. Det må utvikles et opplegg for utbygging og samordning av RV-radioer, med kurs, sentrale programkassetter, utveksling av programinnslag m.m.

12. Økonomiarbeidet må styrkes på alle plan. Mesteparten av den offentlige partistøtten og medlemskontingenten må tilføres arbeidet lokalt og på fylkesplan.

13. Kampen mot EF-medlemskap, EØS og EF-tilpasningen må bli en viktig politisk fellesoppgave for hele RV fra nå av. RV må framstå som det partiet som i landsmølestokk mest aktivt og konsekvent er imot EF-medlemskap og EØS, best forklarer konsekvensene av EF-tilpasningen på ei rekke områder, og har en klar og troverdig alternativ, sosialistisk strategi for Norges framtid.

14. RV må i løpet av vinteren 1992 drøfte stortingsvalgkampen '93 og i fylkene avklare hvem som skal være 1. og 2. kandidater.

15. RV må avholde neste landsmøte allerede våren 1992 for å kunne samle og styrke organisasjonen, utvikle politikken og programmet og klargjøre hovedlinja for stortingsvalgkampen '93 og starte oppkjøringa ett år før.

ODDA RV

Jorun og partikulturen

Jorun Gulbrandsen har eit innlegg i Opprør nr.6 som m.a. handlar om partikulturen. Dette nå verte ei viktig sak i partidebatten.

Eg må vedgå at eg ikkje kjenner meg liten og «dum» i partiet. Men eg ser mange ressurspersonar som sitt stumme og passive på partimøta, og det er sikkert ikkje utan grunn. Jorun gjer framlegg om å diskutere røynslene fra det politiske arbeidet på møta. Det er bra. I tillegg kan vi ta opp aktuelle hendinga som borgarkrigen i Jugoslavia.

Likevel sitt vi att med at dei som har vore med i meir enn 15 år dominerer partiet. For ein utanforståande står vi fram som ei uniformert gruppe av svært flinke folk. Eg tykkjer at vi skal verte litt mindre «flinke» når det er til hinder for å vere folkeleg. Dette gjeld ikkje minst på konferansar, summararar osv.

Eg er for at vi skal lære av historia. Kan vi klare dette på eit anna vis enn å diskutere Komintern på lagsmøta? Det hadde vore fint med eit partikurs i sosialismen og historia som vert tilpassa dei som vil verve til partiet. Det er og ei ressurs for partiet at detaljspørsmål fra historia vert diskuterte av dei som har kunnskap og interesse for det.

Jorun går inn for å trekke fråsegna om den internasjonale kommunistiske rørsla. Dette er problematisk. Med AKP si fortid

kan vi ikkje over natta meine ingen ting om historia. Å trekke fråsegna vil opne for spekulasjonar om at AKP har gått attende til «marxismen-leninismen-maoismen», som i første rekke er utforma av Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Zedong». Så dersom Jorun vil unngå at laga skal diskutere fråsegna på nytt, får vi leve med ei fråsegn som det er ulike syn på i partiet.

Til slutt: Jorun går inn for å halde fram med AKP, og at RV skal halde fram som nå. Det siste er umogleg. Dei fleste RV-laga vart stifta i 1991. Det er mange ulike syn på vegen framover innan RV. Skal AKPar ha innflytelse på vegvalget, er det naudsynt med heilt andre visjonar enn å halde fram som før.

BJØRN TORE EGEBERG

Til Monica

Leste innlegget ditt om menneskesyn med interesse. Som en del av partidiskusjonen er det nå lagt fram to plattformer som trykkes som bilag til Opprør. Jeg har vært med å lage den ene der synet på folk - menneskets egenverdi og menneskenes store evne til å forandre og skape en ny verden - ligger i bunn hele tida. Vårt syn på mennesket er grunnleggende i strategien for et kommunistisk, klasseløst samfunn. Jeg tror diskusjonen om plattformen kan være et godt utgangspunkt for diskusjonen om menneskesyn, og håper mange deltar i debatten.

SIRI JENSEN

Kommentar til forslaget fra Odda RV

Odda RV sendte til landsstyremøte i RV 28.-29. september inn et omfattende forslag til organisering av RV. Forslaget ble behandla på LS-møte, sammen med andre forslag om organisering. Siden forslaget fra Odda blir trykket i sin helhet her vil RVAU gjerne knytte noen kommentarer til det.

De aller fleste av forslagene er helt eller delvis dekket opp av landsstyrets vedtak. Noen av forslagene går

på ting som ligger under vedtektene og som er bestemt på landsmøtet. På to punkter avviste landsstyret Oddas forslag helt. Det var på punktet om landsmøte (LM) våren-92 og på punktet om opprettelse av sentrale utvalg.

LS så det som uforenelig med å bygge opp en medlemsorganisasjon og skulle ha ekstraordinært LM til våren. LS tok ellers ikke stilling til når LM skal arrangeres. Den avgjørelsen

ble utsatt til neste LS-møte. Det foreligger forslag i LS om LM seint på høsten-92 eller på nyåret-93.

Forslaget om opprettelse av sentrale utvalg ble også avvist, da det hverken var noe ønske om slike utvalg nå eller praktiske muligheter for å få det til.

Se for øvrig på RV-sidene om RV-organisering og vedtak fra LS-møtet. for RVAU:

BERIT JAGMANN

Svar til Erik Ness

Mindretallet i Landsstyret har lagt fram sin plattform i AKP/RV-debatten. Den vil være dekkende for de spørsmålene Erik Ness stilte meg i siste nummer av Opprør.

Tapes kampen i AKP for et perspektiv der RV blir det samlede uttrykket for den revolusjonære bevegelsen i Norge, så vil vi gå ut av AKP og fortsette i RV.

Erik Ness er bekymret over at vi får tilstander som ellers i Vest-Europa med pulverisering og smågrupper som slåss mot hverandre. Jeg deler den bekymringen. Det er derfor vi har skissert et alternativ bygd på samling i RV.

Du må fortsatt få tro at det er mulig å «bygge og utvikle det revolusjonære prosjektet i AKP», og at AKP skal være den samlede krafta som forener kreftene. Men da hviler det et større ansvar på deg om vi får tilstander som ellers i Vest-Europa.

Jeg har tid til å vente til tida har «myknet» opp de ulike fløyene og fraksjonen i RV slik at en samling er mulig. Men det forutsetter at AKP ikke på noen måte, direkte eller indirekte hindrer oppbygging av RV som det samlede uttrykket for den revolusjonære bevegelsen i Norge.

PER OVERREIN

Et hinder for oppgjør med mannsdominans?

I sitt innlegg rettet mot Jørn Magdahl i Opprør nr. 6, slenger Siri Jensen ut en del påstander om Arbeidermaktgruppa (AMG) og vår politikk.

Vi er, ifølge Siri Jensen, tradisjonelt uenige med AKP i kvinnepolitikken, og vil dra i sosialdemokratisk retning i dette spørsmålet. Videre er vi «et hinder for endring av partikultur og oppgjør med mannsdominans». Disse påstandene blir ikke konkretisert. Slik skaper Siri Jensen myter i steden for å gå inn i en reell debatt og følger opp dårlige og lite konstruktive tradisjoner når det gjelder debattstil.

AMGs kvinnepolitikk kan kort oppsummeres slik: Vi tar utgangspunkt i en kombinasjon av marxistisk og feministiske teori; det vi kaller sosialistisk feminisme.

Vi jobber for å styrke *sjølstendig* kvinneorganisasjon både innenfor partiet og fagforeningene, og er for en sterk og slagkraftig kvinnebevegelse.

Vi ser på kampen for reformer som kommer kvinnene til gode, som viktige (arbeidstidsforkortelse, barnehager og kvinnelønn, m.m.)

Vi tar utgangspunkt i at kvinneun-

dertrykkinga ikke oppstod med kapitalismen og derfor heller ikke automatisk vil opphøre under sosialismen. Det vil fortsatt være behov for kvinnekamp i det sosialistiske samfunnet.

Vi mener at arbeiderkvinnene som dobbelt undertrykt gjør at de vil spille en viktig rolle i kampen for sosialismen.

Vi mener at en revolusjonær strategi som ser bort fra kvinnespørsmålet i utgangspunktet vil være forfeilet.

Vi mener at det også innenfor den revolusjonære organisasjonen må pågå en kontinuerlig kamp for at kvinner blir tatt på alvor, at de preger partiets prioriteringer, at de deltar på alle nivåer og arbeidsfelt, og at kvinnepolitikken blir sett på som *hele* partiets sak.

På alle disse spørsmålene mener vi faktisk at det eksisterer stor grad av enighet mellom oss og AKP. Vi skiller imidlertid lag med AKP på spørsmålet om kvinnelig verneplikt. Dette er en følge av vår analyse av militærvesenet som borgerskapets voldsapparat. Å aktivt styrke dette ved å legge større deler av befolkningen inn under militær kommando i en krisesituasjon, mener vi er en farlig strate-

gi. Vi jobber for en reell svekkelse av det norske militærapparatet i dag.

Helt siden det «nye venstre» (som både vi og AKP er et barn av) vokste fram på slutten av 60-tallet, har det over hele Europa og i USA pågått en diskusjon om marxisme, feminisme, kvinnefrigjøring og sosialisme. Debatten har pågått både innafør kvinnebevegelsen og revolusjonære partier og grupper. Den har også blitt reist i en rekke land i den tredje verden. Vi har fulgt diskusjonen kontinuerlig, og tatt stilling for dem som har prøvd å forene sosialisme og feminisme. På denne tida definerte AKP store deler av den «nye kvinnebevegelsen» som «borgerlig-feministisk» eller «revisjonistisk». Man var bare villig til å gå inn i dialog med andre «ml-partier». Derfor ble partier stående utenfor mye konstruktiv politikk-utvikling på denne tida. Mange av grunntrekkene som kvinneoppøret i AKP seinere tok opp i sin politikk, ble opprinnelig kjørt fram av andre krefter i kvinnebevegelsen og på venstresida i 70- og tidlig i 80-åra.

Dette er også hovedårsaken til at «kvinneoppøret» i AKP fikk en helt særegen form. Det var ikke AKPer

«oppfant» den sosialistiske feminismen, AKP lå minst 10 år etter i dette spørsmålet. At store deler av kvinnebevegelsen ble avvist som borgerlig eller revisjonistisk, gjorde at det ikke var legitimt å ta opp kvinnespørsmål i partiet. Menna satt steinhardt på alle viktige poster, og kvinnene ble skvist ut under begrunnelsen om «lavt nivå». For de delene av venstresida som hadde tatt feminismen på alvor, ville en praksis av den typen partiledelsen i AKP bedrev, vært umulig. Kvinneoppøret i AKP fikk sin særegne karakter fordi kvinnene i AKP starta fra et mye vanskeligere utgangspunkt.

Vi innrømmer gjerne at AKPer har sagt og skrevet mye bra om dette spørsmålet etter at kvinneoppøret slo igjennom. Vi i AMG har forsøkt å ta denne debatten på alvor, bl.a. ved å reise konstruktiv debatt om «to-spiss-teorien» i vårt tidsskrift. Vi mener også det er både prisverdig og imponerende at kvinneoppøret faktisk har *endra* AKP. På mange måter var det kvinneoppøret som *starta* det oppgjøret med den stalinistiske tradisjonen som partiet enda sliter med. Imidlertid er Siri Jensen og andre sentrale skikkelser i kvinneopp-

øret i dag en *konservativ* kraft i partidebatten, en kraft som bremser utviklinga mot noe nytt. Det blir framstilt som om et forsvar av kvinneoppørets erobringer må bety et forsvar av AKP-prosjektet. I realiteten representerer dette en grov nedvurdering av den rollen kvinner i dag spiller i andre politiske miljøer, f.eks. på Blitz, innafør miljøbevegelsen eller for den saks skyld innafør AMG, IS eller SU. Vi vil våge å påstå at kvinnebevisstheten her er minst like «avansert» som i AKP.

Når AKP idag ikke rekrutterer unge kvinner, henger dette ikke først og fremst sammen med en eventuell «mannsdominans» i partiet. Det henger sammen med at de fleste unge idag oppfatter AKP som et «gubbeparti» i *politisk forstand*, et parti som ikke er villig til å ta det definitive skritt ut av en stein død tradisjon. Tanken om et nytt parti basert på RV (som f.eks. Jørn Magdahl representerer) signaliserer derimot vilje til noe nytt, til åpen og udogmatisk debatt, til utvikling. Vi tror derfor at det er denne kursen som peker framover, også for kampen for ny partikultur og mot mannsdominans.

NINA AAKERNES

Neste nummer
sendes fra Oslo
25. november.

DEBATT

Neste nummer

Frist for å levere debattinnlegg
til neste nummer:
9. november.
Debattinnlegg sendes:
Erik Ness, Steingata 10, 3250 Larvik.

Utmelding fra AKP

Etter 20 år i ml-bevegelsen og 18 år i AKP, melder jeg meg nå ut av partiet. Jeg vil fra nå av delta i arbeidet med å bygge opp RV som et revolusjonært, marxistisk parti, fortsette som redaktør i Radio RV i Trondheim, og støtte det nye Klassekampen-prosjektet som jeg har stor tro på. Jeg vil understreke at jeg kommer til å fortsette med politisk arbeid på samme nivå som før.

Jeg offentliggjør denne begrunnelsen ikke fordi jeg tror jeg er så betydningsfull, men fordi jeg har deltatt såpass aktivt i partikamper og annen debatt at en del personer kanskje er interessert i å vite hvorfor jeg tar dette skrittet.

1. AKP har utspilt sin rolle.

Alle de faktorer som førte til at den revolusjonære bevegelsen oppstod rundt 1970, er idag forsterket: Arbeidsløshet, utbytting, undertrykking, imperialisme, økologisk krise. En bevegelse mot dette og for et annet samfunnssystem trengs altså mer enn noensinne.

AKP har sagt har sagt og gjort svært mye bra i sin levetid. Men partiet har altfor mye vært knyttet til den udemokratiske og dogmatiske ml-tradisjonen innen kommunismen. De som fortsatt dominerer i AKP-ledelsen, og deler av den medlemsmassen som er igjen (minst 20 prosent av medlemmene har meldt seg ut siden landsmøtet), klarer ikke, eller vil ikke, forstå dette. Faktisk setter man tilside den klare flertallsoppfatning på landsmøtet for et år siden om at noe nytt måtte skapes ved sammensmelting av AKP og RV. Nå skal man «bygge AKP» igjen, og RV skal som før være «valgfronten» som AKP skal «lede». Tatt i betraktning den virkelige situasjonen i AKP, er dette bare luftslott. Partiet er i ferd med å skrumpe inn til en sekt på tre til fire hundre medlemmer. Hele lag (f.eks. bygg i Oslo og Porsgrunn) går ut av AKP og over til RV. Og medlemmene informeres ikke om tilbakegangen og oppløsningen i AKP og overgangene til RV.

De ortodokse har lite eller intet lært, på tross av 12 års erfaring av partikamp mot stalinisme i AKP. Kollapsen i Øst-Europa betyr ikke noe for AKPs troverdighet, ifølge Arnljot Ask i Klassekampen. Jorun Gulbrandsen vil nulle ut uttalelsen om den kommunistiske tradisjonen om den kommunistiske tradisjonen fra landsmøtet høsten 1990. Tidligere leder, på steigan, betrakter uttalelsen som «ahistorisk». Terje Valen framhever fortsatt Stalin som marxistisk teoretiker. De ortodokse har helt siden 1979 strittet imot og vært på etterskudd i debatten. Det tok 5 år med innbitt kamp for å få dem til å akseptere at «ettparti-sosialismen» skulle ut av AKPs prinsipp-program. I denne kampen rundt 1980 brukte de svært ufine metoder mot dem som seinere viste seg å få rett, og i ettertid har det knapt vært noe sjø-

kritikk å høre i den forbindelse. Helt til høsten 1990(!) har de ortodokse greid å tviholde på programpunktet om at sosialismen i Sovjet først ble opphevet ved «et kupp i 1956».

De ortodokse skjønner ikke (eller vil ikke) at det nå må settes et skarpt skille mellom ml-tradisjonen, som AKP tilhørte, og noe nytt. Dette skillet må være like klart som det Lenin i sin tid satte mellom kommunister og sosialdemokrater da sosialdemokratene støttet sine respektive regjeringer under den første verdenskrig. Den rest som nå er igjen i AKP har ikke lenger troverdighet i norsk politikk; AKP-epoken er slutt.

RV derimot har den troverdighet og de muligheter som AKP mangler. Her er mitt syn på hva minimumsprogrammet for et nytt RV bør inneholde:

Dagens analyse og politikk:

a) RV ser på Norge som et klasse-samfunn, hvor et borgerskap har makta, og hvor ledelsen i sosialdemokratiet er en del av dette borgerskapet.

b) RV er mot alle nedskjæringer, og for utviding av offentlig velferd og fellesforbruk. Vi er imot «realisme» i offentlige budsjetter ut fra de rammer den kapitalistiske staten setter.

c) RV står for kompromissløs motstand og avsløringsvirksomhet mot privilegier og maktmisbruk fra kapitaliere, politikere, byråkrater og andre i maktposisjoner.

d) Organisering av, og deltaking i aksjoner, også de som er «ulovlige» sett med herskernes øyne.

e) Mot enhver innskrenkning, og for enhver utvidelse av demokrati, menneskerettigheter og ytringsfrihet i Norge som i andre land.

f) AKP og RVs vektlegging av kvinnepolitikk har, tross dogmatiske overslag, vært nødvendig og riktig. Den skal videreføres.

g) Kompromissløs miljøpolitikk, også der hvor det innebærer at vanlige folk må ofre noe.

h) Mot all imperialisme og storkapital, for internasjonal samarbeid og avtaler basert på likeverdighet og det enkelte lands sjøfraserett.

i) Mot rasisme og for internasjonal solidaritet. Gjeldssanering for den 3.verden.

På lengre sikt:

a) Vanlige arbeidende mennesker skal ta makta i samfunnet.

b) En revolusjonær omveltning vil sannsynligvis bli nødvendig for å få dette til, fordi makthaverne ikke vil bøye seg hvis et flertall gjennom valg og demokratisk politisk aktivitet aktivt uttrykker at de vil ha et slikt samfunn.

c) Samfunnet skal bringes i økologisk balanse sjøl om det betyr en kraftig endring av folks levemåte.

d) Endelig mål er et verdenssamfunn uten klasser, hvor folk får etter behov og yter etter evne.

TROND ANDRESEN

«Prinsipp-programmet er bra»

Så skriver sentralstyrets arbeidsutvalg. Bra? For hvem? Det er bra for rutinerte partiveteraner som lurer på hva slags parti de er med i, og må slå opp for å sjekke. Programmet er ubrukelig for oss som forsøker å verve folk uten høyere utdanning til partiet.

Jeg godtar at vi har viktigere ting å diskutere nå enn å skrive et nytt prinsipp-program, men før eller siden må et arbeiderparti få et program som kan leses av arbeidere.

BJØRN TORE EGEBERG

Hvordan møte sosialdemokratiets krise?

Kommunevalget ga Arbeiderpartiet den laveste oppslutningen siden 20-åra. EF-spørsmålet skaper turbulens i partiet. Til og med fra topp-hold i fagbevegelsen blir det antydning at et løst forhold mellom DNA og LO er ønskelig. I denne situasjonen er det sentralt at RV utvikler en riktig taktikk overfor sosialdemokratiet. Arnljot Ask anklager oss i AMG for å ville «demppe kampen mot sosialdemokratiet» (Opprør nr. 5). Påstanden gjenntas av Siri Jensen (Opprør nr. 6). Påstanden er 100 prosent feil. Tvert i mot ser vi denne kampen som helt sentral i tida framover. Men for at kampen skal bli effektiv, trenger RV en bedre analyse av sosialdemokratiet enn den AKP tradisjonelt har stått for.

Den viktigste arenaen for kampen mot sosialdemokratiet er fagbevegelsen. AKPs tradisjonelle analyse har vært at LO-toppen er «en del av borgerskapet». Ved f.eks. tariffoppgjørene sitter representanter for borgerskapet «på begge sider av bordet». Denne mekaniske analysen er ikke i stand til å gripe de sentrale motsigelsene i situasjonen. Den ser bort fra fagbyråkratets rolle som særegent sosialt skikt, og den overser klassesamarbeidets materielle grunnlag.

Målsetningene for klassesamarbeidspolitikken er å «bytte arbeidsfred med reformer», eller sagt med andre ord, å forsøke å forsvare arbeiderklassens interesser innenfor det kapitalistiske systemet. Etter krigen har vi sett at denne politikken kan gi resultater, så lenge kapitalismen er i vekst. Arbeidsmiljøloven var den siste store reformen som ble gjennomført innenfor denne logikken. Bærene av denne politikken var DNA og LO-toppen. At politikken ga reelle forbedringer for arbeiderklassen betydde selvsagt at folk i stor grad sluttet opp om partiet og støttet ledelsen i LO. Men klassesamarbeidspolitikken grense blir gitt av den kapitalistiske økonomien den fungerer innenfor. Etter at de økonomiske konjunkturer snudde på slutten av 70-tallet, er ikke borgerskapet lenger interessert i byttehandelen. Det strategiske målet for dem er ikke lenger arbeidsfred, men svekkelse av arbeiderklassens

posisjoner og overføring av verdier fra lønn til profit. Dette setter sosialdemokratiet i en helt ny situasjon. Fordi man knytter politikken til den kapitalistiske økonomiens lover, blir hovedoppgaven å sørge for at arbeiderklassen og fagbevegelsen underordner seg disse lovene. I en situasjon hvor borgerskapet ønsker å øke utbyttinga, rulle tilbake reformer og skjære ned offentlige utgifter, blir sosialdemokratiet det viktigste redskapet for at dette kan gjøres uten organisert motstand.

Klassesamarbeidspolitikken er i Norge formalisert gjennom et omfattende lov- og avtaleverk. På «arbeidersida» administreres dette av fagbyråkratiet (LO-topp, forbundsledelser m.m.). Gjennom både historiske, organisatoriske, sosiale og personlige bånd er dette sjiktet tett knyttet til DNA. Fordi fagbevegelsen er arbeiderklassens viktigste masseorganisasjon, blir fagbyråkratiet et sentralt redskap for gjennomføring av den sosialdemokratiske politikken. Samtidig er fagbyråkratiet avhengige av et minimum av støtte og oppslutning innenfor fagbevegelsen for å kunne fylle denne rollen på en effektiv måte. I den nåværende situasjonen er derfor LO-toppen utsatt for et omfattende krysspress. På den ene side må de forsvare medlemmenes interesser, på den andre sida må de delta i gjennomføringen av den borgerlige nedskjæringspolitikken slik denne formidles gjennom sosialdemokratiet og lov- og avtaleverket. Ved å i utgangspunktet definere LO-toppen som en del av borgerskapet, ser man helt bort fra denne grunnleggende motsetningsfulle situasjonen fagbyråkratiet befinner seg i. Da blir det også svært vanskelig å utvikle en riktig taktikk for kampen i fagbevegelsen.

Ut fra dette skulle det være klart at det finnes en uenighet mellom AMG og AKP på det teoretiske planet. Et viktig spørsmål er derfor om disse uenighetene får konsekvenser i praksis. Problemet med å avklare dette, er at AKPs faglige praksis spriker i alle retninger. For å klargjøre spørsmålene ønsker vi derfor å trekke opp endel viktige problemstil-

linger i hvilken taktikk vi skal bruke for å bekjempe sosialdemokratiet:

1. Det er blitt antydning av enkelte i AKP at det er riktig å arbeide for en splittelse av LO, at enkeltklubber/forbund skal melde seg ut. Dette er vi sterkt imot, fordi det vil isolere de mest radikale arbeiderne fra flertallet; det vil i praksis bety en ytterligere oppsplitting av arbeiderklassen. Er AKP enige med oss her?

2. Den viktigste oppgaven på klubb- og foreningsnivå i dag er ikke nødvendigvis å få stemt gjennom flest mulig radikale forslag. Det viktigste er å skape aktivitet og bevegelse på grunnplanet. Den største trusselen mot fagbyråkratets makt er et aktivt og handlende grunnplan. Det hjelper lite med en «hær av kommunistiske tillitsmenn», dersom grunnplanet ikke er villige til å backe opp gjennom aksjoner osv. Er AKP enige?

3. Vi mener at det er en viktig strategisk oppgave å bygge opp en faglig opposisjonsstrømning i LO. Denne strømmingen må ikke være partitilknyttet, men samle alle som er villige til å gjennomføre konkrete aksjoner mot nedskjæringspolitikken. Opposisjonelle sosialdemokrater vil være viktig å trekke med i en slik opposisjon. Enig?

4. På grunn av det stadige krysspresset fagbyråkratiet utsettes for kan det på enkeltsaker være mulig å slå en kile inn i dette sjiktet, og skape en allianse med deler av byråkratiet mot den borgerlige nedskjæringspolitikken (dette har bl.a. vært aktuelt i kampen for forbundsvise oppgjør, det kan også bli aktuelt i kampen mot EF). Så lenge man er klar over farene ved en slik strategi (at den slett ikke fører til større aktivitet på grunnplanet, men begrenses til topp-plansmannøvre) kan en slik taktikk ikke avvises. Enig?

Flere spørsmål kunne selvsagt reises, men dette skulle gi grunnlag for å starte en diskusjon. Vår erfaring så langt er at motsetningene kanskje ikke i første rekke står mellom oss i AMG, men innad i AKP. Debatten får vise om vi har rett i det.

RUNE SOMA

Om skrumping

Trond Andresen har meldt seg ut av AKP, og skriver i den forbindelse litt om hvordan han ser på den organisatoriske utviklinga i AKP. Jeg har noen kommentarer til dette:

1. AKP offentliggjør ikke medlemssantallet i organisasjonen sin. Derfor er det vanskelig for meg å tilbakevise at «Partiet er i ferd med å skrumpe inn til en sekt på tre fire hundre medlemmer», som TA skriver. På den annen side, er TA så skrivefør at han sier «er i ferd med», og det er en så omtrentlig og framtidretta påstand at den bare har en hensikt: å spre håpet om at nå går det til helvete. Det skal ingen nekte han, men det må være et tankekors at det er denne håndfullen som i følge tidligere visjoner om det nye, sammenslåtte partiet skal være kjerna i et nytt stort prosjekt. Hadde det vært sant, hadde det vært ille. Er det feil styrker det verken AKP, RV eller eventuelle andre, nye prosjekter.

2. TA skriver at «hele lag (f.eks. Bygg i Oslo og Porsgrunn) går ut av AKP og over til RV.» Når det gjelder Porsgrunn er det riktig, men i Bygg-laget var det halvparten som meldte seg ut av AKP. De andre er fortsatt AKP-medlemmer. Jeg er relativt godt orientert, men veit ikke om andre lag. Det blir litt overveldende da å snakke om «hele lag».

3. Det begynner å bli klart at det kommer til å bli en skilsmisse. Svaret fra Per Overrein i dette nummeret av Opprør, er ett tegn på det. PO skriver at tapes kampen om sammenslåing, går han ut av AKP og konsentrerer seg om RV.

Det virker som - og det er noe jeg tror, men ikke vet - et flertall både blant medlemmene i AKP og i AKPs ledelse ikke vil gå inn for en sammenslåing. Det betyr at det er sannsynlig at PO og flere vil melde seg ut.

4. På bakgrunn av hva som er sannsynlig, tror jeg også at AKP kommer til å bli mindre. Vi som er mot sam-

men slåing, jobber sjølsagt for å styrke AKP og Rød Ungdom, og har tro på det. De som tror på et nytt RV vil slåss for å få gjennomslag for sine standpunkter på RVs landsmøte.

5. Ut fra denne vurderingen av virkeligheten er det verste som kan skje, at TAs spådom om oppsmuldring går i oppfyllelse. RV trenger AKP både politisk (for å svekke sosialdemokratiseringen av RV) og organisatorisk (mange av de som TA er mest uenig med i AKP er viktige for at det f.eks. i dette valget ble stilt nok lister). Vi er mange AKPer som håper at RV utvikler seg sånn at AKP også trenger RV.

6. Jeg beklager at Trond Andresen har gått ut av partiet. Jeg ønsker meg et parti med spenn og romslighet der medlemmer som er såpass uenige som Trond og meg, allikevel kan jobbe sammen. Vi har fortsatt en mulighet for det i RV.

ERIK NESS

Låste dører og åpne vinduer

For tjueto år siden jobba jeg som pleier på Lier psykiatriske sjukehus. Det var faktisk ikke så få menn som jobba der, selv om motivene var noe forskjellige. De fleste av de unge gutta var der for å samle poeng slik at dem kunne bli doktorene eller liknende. De unge jentene var der for å komme inn på hjelpepleieskolen.

Hjelpepleieskolen hadde et internat, sjølsagt kalt søsterhjemmet. Noen av oss gutta som jobba på halvårskontrakter bodde i et eget hybelhus, på folkemunne kalt broderhjemmet. På søsterhjemmet blei utgangsdøra låst av vakta klokka elleve, og da måtte alle besøkende ut. Jentene som gikk på hjelpepleierskolen og som var fra 19 år og oppover måtte av en eller annen grunn beskyttes om natta. Mange av oss gutta blei flinke fasadeklatrer i nattemørket.

Likedan var det på sjølve sjukehuset. Avdelingene hadde betegnelsene AK, BK og CK, dessuten AM, BM, og CM. Jeg behøver vel ikke fortelle hva betegnelsene K og M stod for.

Det ville være fristende å si, i ettertid, at vi reagerte kraftig på denne kjønnsdelinga. Men sannheten er at ingen av oss tenkte på opprør. Vi klatra hver for oss på jakt etter et åpent vindu i ly av nattemørket. Jeg veit ikke hvordan det er på Lier sjukehus i dag, men jeg veit at mange steder er det ikke

sånn lenger, hverken i utdanningsinstitusjonene eller på sjukehusene.

Men gammel vane er forferdelig vond å vende.

Det er en kjent sak at norsk helsevesen fortsatt holdes oppe av kvinners arbeid, både av de som får ei ussel lønning for det og av de som ikke får det. Den siste uka i september hadde jeg anledning til å observere noen av dem i arbeid da jeg blei lagt inn for en ryggoperasjon.

Det er et kunststykke å behandle mennesker som ligger halv nakne og mer eller mindre hjelpeløse og blir vasket, skiftet på, får innsatt kateter i urinblæra, gis mat, settes sprøyter overalt, alt dette med profesjonell vennlighet og omtanke for pasientens verdighet, mens sengene hoper seg opp på gangen, nye mennesker må ha øyeblikkelig hjelp midt på natta, noen skal ha smertestillende eller hjelpes på do, alle skal ha mat og medisiner, kort sagt intens og temmelig tungt arbeid. Legene var de eneste som ikke kunne oppføre seg utover den høyst formelle høflighet overfor pasientene.

Men med unntak av noen portører, og sjølsagt legene, var alle som jobba der kvinner fra tjueto til seksti år. Det hører med i bildet at blant de mannlige portørene var det et synlig innslag av innvandrere.

Joda, et sjukehus er fortsatt en kjønnsdelt arbeidsplass, og kjønnsde-

linga følger klasseskillene.

Tidas kvern maler uhyggelig langsomt.

Men i Norge finnes det faktisk nå et feministisk, revolusjonært parti som også organiserer menn. AKP har et prinsippprogram som med alle sine mangler i alle fall forsøker å forene marxisme og feminisme. Likevel har vi til gode å høre en eneste av dette partiets mannlige medlemmer erklære feminismen som sitt politiske ståsted. Det er ganske underlig sett i lys av at vi ellers ikke har problemer med å kalle oss maoister, marxister, sosialister eller kommunister, eller for den saks skyld også naturvernere og anti-imperialister. Og det hører fortsatt til *sjeldenhetene* at noen slåss for å få gjennomslag for kvinnekrav i den mannsdominerte fagbevegelsen. Gutta hos meg ville aldri skjønne det, sier vi, og legger ballen død.

Jeg har en ekkel følelse av at vi på en måte fortsatt bor på broderhjemmet. Vi klatrer fortsatt, hver for oss, omkring på fasadene på jakt etter et åpent vindu. Fra tid til annen hender det noen finner det, og forsøker å dele likt med den som bor der.

Men hvor blir det av opprøret, guttærr? Hvorfor befrir vi ikke rett og slett makta for nøklene og hekter av hele døra?

TOR OTTO TOLLEFSEN

RØD ROSE

I fire år på rad nå har AKPs vandreleire fått en renessanse takket være hennes innsats. Omlag trettifem menn og kvinner med mer eller mindre fast tilknytning til AKP deltok på årets leir på Glitterheim. I følge våre kilder er derfor vandreleiren heretter utropt til hovedleir. Kirsti styrte det hele igjennom politiske diskusjoner og varierte turer i Jotunheimens vakre natur.

I fjor dro hun dristig med seg en gjeng til Svalbard. Hvem veit hvilken kurs som blir staka ut for vandreleirentusiastene neste år. Vi venter i spenning på neste utspill fra Vestfold.

Kjære Gyda Glup, jeg er blitt forelsket i en byradikaler, og tør ikke presentere ham for foreldrene mine. Hva skal jeg gjøre? Fortvilet småbrukerdatter fra Nord-Trøndelag.

Kjære fortvilte småbrukerdatter fra Nord-Trøndelag.

Spørsmålet er: Er det en ekte eller en falsk byradikaler du har fått tak i? En ekte radikaler står som kjent ikke på maktas side, sjøl om han kaller seg radikal. Først må du altså analysere dette spørsmålet. Hvis han er en ekte byradikaler, må du overbevise foreldrene dine om at byradikalere i hovedsak er bra folk, sjøl om de ter seg annerledes enn småbrukere fra Nord-Trøndelag. Be dem for eksempel lese denne boka: Helge Waal: «Nic Waal - Det urolige hjertet.» Utkommet på Pax forlag høsten 1991. Det er historia om en ekte byradikaler. Hvis han derimot er en falsk byradikaler, må du gripe saken annerledes an. I

følge dialektikkens lover er det motsigelser i alle ting. Din falske byradikaler bærer kanskje muligheten i seg til å forvandle seg til en ekte byradikaler, forutsatt at han blir utsatt for de riktige ytre påvirkningene. Prøv med: «Supermarked eller felles framtid. EF, økokrisen og Norges valg.» En antologi redigert av Gunnar Album, Kjetil Bragli Alstadheim og Gjermund Andersen. Else Skjønnsbergs tre utredninger, - Om kvinner og EF - Kvinner i EF i lavtlønnede omsorgsykker og som mottakere av helsetjenester - Kvinner i atypisk arbeid, EFs nye underklasse. Eldar Myhres hefte: «1992 er allerede her!» utgitt av AKP. Lykke til!

Hilsen Gyda Glup.